

Hospodin mě povolal

Pavel Starý, lesník

Adalbert

měsíčník královéhradecké diecéze

3 / 2018 / ročník XXVIII / 29 Kč

9 Eliška Pretschnerová

12 Hora, na které ticho mluví

20 Tradice velikonoční pomlázky

22 Pravda a láska musí zvítězit ...

Čtenáři Katolického týdeníku i návštěvníci mnohých církevních webových stránek mohou vidět fotografie označené za jménem autora názvem „Člověk a víra“. Tento projekt, který vznikl v roce 2011, chce ukázat, že víra v Boha patří k základním lidským potřebám a že věřit je normální. Zároveň chce představit skvosty sakrální architektury a české duchovní tradice a snaží se zachytit duchovní rozměr člověka.

člověk
VÍRA

ALBRECHT
GRIMOVÁ
CHALOUPKA

foto:
Roman Albrecht/Člověk a Víra

Vzniklé profesionální fotografie napomáhají církevním institucím v jejich evangelizační a pastorační činnosti, využívají je nejen média, Česká biskupská konference, diecéze, ale také jednotlivé farnosti. Díky podpoře ČBK a jednotlivých biskupství se projekt dále rozvíjí a dnes sdružuje na 130 fotografů po celé zemi a přibírá další. Výsledně bude mít každá diecéze vlastní, v podstatě samostatnou organizační jednotku.

Fotografové si kladou za cíl pozvednout kvalitu církevních fotografií tak, aby snímky publikované katolickou církví kdekoliv v ČR dosahovaly jejího tisíciletého uměleckého standardu. Tyto ambiciózní cíle se daří plnit díky akreditaci fotografů. Svým členům pak projekt nabízí osobní růst v oblasti fotografické, etické i církevní, ať už různými školeními, výměnou informací s ostatními fotografy nebo cílenou zpětnou vazbou od zkušených fotografů projektu. Všichni fotografové jsou proškoleni, aby svou prací nenařušovali církevní obřady. Sami si pak kromě fotografií z bohoslužby odnášejí také duchovní zážitky. Prostřednictvím svých výstav, webů diecézí a farností i tisku pomáhají hlásat evangelium.

Pro zájemce je podmínkou fotografického působení v projektu Člověk a víra vlastnictví (nebo možnost využití) digitální zrcadlovky nebo bezzrcadlovky, které mají crop faktor maximálně 2, případně aparátu s APS-C snímačem. Tuto podmínku bohužel nelze nijak obejít, protože běžné kompaktní fotoaparáty nezajistí požadovanou kvalitu obrazu. Někteří naši fotografové používají s digitální zrcadlovkou pouze základní řady a méně světelné objektivy, přesto jsou schopni dosáhnout velmi dobrých výsledků. Fotografové, kteří mění nebo rozšiřují svou technickou výbavu, mají v rámci fotografické komunity projektu možnost poplat nebo nabídnout použitou techniku, případně zapůjčit si vybavení, které nepotřebují pravidelně (např. vysílačky, kalibrační sondy apod.).

Autorská práva k fotografiím pořízeným v rámci projektu získává spolek Člověk a víra. To však neznamená, že autoři se svými fotografiemi nemohou dále nakládat. Převod uživatelských práv k fotografiím na spolek Člověk a víra není veden primárně snahou omezit fotografovu možnost nakládat s vlastními fotografiemi.

Hlavním cílem tohoto omezení je zamezení distribuce nepovedených fotografií, které mají technické nebo zásadní kompoziční vady. Smyslem je zajistit, aby fotografie zhotovené v rámci projektu Člověk a víra trvale sloužily účelu, pro který byly pořízeny, a zaručit, že nebudou zneužity. Projekt zajišťuje fotografovi přístup do míst, kam to obvykle není možné (např. presbytář katedrály). Tuto určitou exkluzivitu získává projekt díky tomu, že s konkrétními církevními subjekty pracuje dlouhodobě na základě vzájemné důvěry a dojednaných pravidel. Uživatelská práva k fotografiím proto spolku zůstávají i v případě, kdy některý fotograf projekt opustí. V praxi nedochází ke sporům ohledně využití fotografií už z toho důvodu, že snímky jsou komukoliv dostupné zdarma nebo (při vysokém rozlišení) za velmi nízké ceny.

Pro církevní zákazníky a pro soukromé či nekomerční využití jsou fotografie projektu Člověk a víra poskytovány vždy zdarma. Zpoplatněno je pouze využití v komerčních médiích po dojednání konkrétních podmínek spolupráce.

Podmínkou zveřejnění je uvedení jména autora a názvu projektu. Publikovat lze jak v tištěných médiích, tak v digitální podobě na webových stránkách či sociálních sítích.

Přestože naši fotografové pracují zdarma na principu dobrovolnictví, projekt může existovat jedině díky vícezdrojovému financování, na němž se vedle biskupské konference a větších sponzorů může podílet každý, kdo práci projektu oceňuje a považuje za smysluplnou. Prostředky, které jsou získány z darů, slouží zejména k rozšiřování, správě a údržbě našeho elektronického úložiště, k pokrytí nákladů na realizaci výstav a dalších nákladů převážně technické povahy.

V současné době chceme rozšířit svoje řady o nové fotografy i v královéhradecké diecézi.

Pokud máte zájem o tento druh služby, rádi vás přivítáme mezi sebou,

informace i kontakty můžete najít na www.clovekavira.cz.

(Z obsahu

- 5 **rozhovor**
Hospodin mě povolal
Pavel Starý
- 9 **blahořečení**
Eliška Pretschnerová
- 12 **poutní místa diecéze**
Hora, na které ticho mluví
- 16 Církevní turistika
- 18 Klášterní turistika
- 20 **tradice**
Krev se musí rozproudit,
děvče omladit
- 22 **jak to vidím já**
„Pravda a láska
musí zvítězit ...“
- 23 **IKD – informace**
Královéhradecké diecéze
- 32 Charitní listy

Evidenční číslo: MK ČR E 10261.
Měsíčník. Vydává: Biskupství
královéhradecké, Velké nám. 35,
500 01 Hradec Králové.
Adresa redakce: Tiskové oddělení,
Velké nám. 35, 500 01 Hradec
Králové, tel.: 495 063 422,
e-mail: adalbert@bihk.cz
Šéfredaktor: Pavel J. Sršeň

Sazba: Pep-in, s.r.o.
Tisk: Tiskárna v Ráji, s. r. o.,
Semtín.

Cena: 29 Kč.
Roční předplatné: 319 Kč.
Bank. spoj.: Raiffeisenbank, a. s.,
Hradec Králové, č. ú. 1016004393
/5500, variabilní symbol 551,
specifický symbol je evidenční číslo
čtenáře (viz adresní štítek).

ISSN 2570-7531

(foto Pixabay

Slovo úvodem

Člověk je jediná bytost pod sluncem, která umí žasnout. A tak žasnu a učím se to – pořád dokola a stále znovu. Je to účinná prevence před cynismem. Žasnu nad krásou přírody. Zasněžené kopce Vysočiny jako z pohádky, mraky a slunko nad námi, komické reakce překvapených zvířat v přírodě, to vše a mnoho jiného pomáhá nezavírat srdce před Boží dobrotou, chválit Tvůrce, děkovat mu. Žasnu ještě víc nad krásou lidských duší, nad touhou mladých lidí po dobru, pravdě...

Zatímco řada lidí (ale jen Bůh ví, jak je velká) se „trápí nad nesmrtelností chrousta“ (nebo prezidenta), mně na to nezbyvá čas. Vzájemná láska manželů, bezelstnost a „moudrosti“ malých dětí, upřímnost kajícíků a trpělivost nemocných, to člověka jednoduše zahanbuje. Vidím, jak málo miluji Boha, jak bídě a povrchně stojím před ním v pravdě, jak netrpělivý jsem vůči svým chybám a hříchům...

A žasnu ještě víc nad Boží dobrotou vůči mně, kdykoli mu k tomu dám prostor a zejména čas. Jak popsat, co se slovy popsat nedá? Snad jen pozvat ... „*Zkuste to též!*“ Pojdte, vstupte do svatého prostoru postní doby, žasněte nad Boží láskou, nad tajemstvím Kristova kříže!

Chci volat s prorokem: „*Pojďte k vodám Boží milosti vy všichni, kteří žízníte, i když nemáte čím platit. Pojdte!*“ (srv. Iz 55,11)

Hospodin mě povolal

Mít za práci a životní poslání procházení se v lese a dívání se do korun stromů, je možná snem mnoha lidí. Ale, jak říká **Pavel Starý**, zase taková romantika to není. Přesto je královéhradecký hajný v lese šťastný, i když, aby si ho opravdu užil, musí do lesa chodit o víkendech.

77 Můžete krátce charakterizovat les?

Pro les se používá především výraz společenstvo. Společenstvo živých organismů, což jsou především stromy a další rostliny a také živočišné žijící v určitém prostředí, které svými podmínkami (půdními a klimatickými) umožňuje existenci lesa. Les tedy nemůže růst úplně všude. Třeba ve formaci stepi je pro les nedostatek vláhy. Lesy můžeme v širším smyslu rozdělit na přírodní a kulturní. Přírodní les je takový, kdy složení především jeho stromového společenstva odpovídá daným stanovištním podmínkám. Svým složením se les kulturní více či méně liší od tohoto stavu a je v tomto směru ovlivněn působením člověka. Míra odchylky složení lesa od přírodního stavu má i své odborné označení.

77 Co si pod pojmem les představíte, co se Vám vybaví?

Je to součást mého bytí, protože se kolem něj pohybují prakticky celý svůj profesní život. A to je včetně lesnických studií více než třicet let. Při vyslovení slova les vidím nejen stromy, ale také živočichy v něm žijící. Skrze můj pohled lesníka vidím les jako objekt mé péče a hospodaření. Objekt, ke kterému však musím přistupovat s pokorou a respektovat přírodní zákonitosti jeho fungování. Pak jako lesník mohu les usměrňovat a přiměřeně využívat vše, co nám lidem poskytuje.

77 Jak se řediteluje lesu?

Lesu se moc ředitelovat nedá. Les je les a na místě je úcta a již zmíněný pokorný

přístup k němu. Jiná věc je ředitelování firmě. To také nebývá vždy jednoduché, každopádně jde ale o zajímavou práci.

77 Lesu se moc ředitelovat nedá. Les je les a na místě je úcta a pokorný přístup k němu. Základem lesnické profese je naučit se svůj les „číst“. A to se lesník nenaučí ve škole nebo z knížek.

77 Jestli tomu dobře rozumím, je nutné les především pozorovat a vnímat jeho potřeby a na jejich základě jej lidským zásahem ovlivňovat?

Základem lesnické profese je naučit se svůj les „číst“. A to se lesník nenaučí ve škole nebo z knížek. Odborné znalosti jsou samozřejmě nutné, ale s nimi pak musí lesník v lese být a sledovat, jak les žije, jak se chová, co se v něm děje. A pak teprve dělat nějaká opatření. Pohled nás lesníků na les je ovlivněn snahou o výnos z jeho obhospodařování, což je také očekávání vlastníka. Tento pohled je však nutné sladit se všemi souvislostmi, do kterých je konkrétní les zasazen. Odborně mluvíme o tom, že les plní více funkcí, nejen tu hospodářskou, ale také všechny ostatní.

77 Musí se stát lesník či hajný součástí lesa?

V jistém smyslu ano, pokud bere svoji práci ne jen jako zaměstnání, ale jako poslání či spíše službu.

77 Může se stát, že les svého lesníka nepřijme?

Obrazně bychom to snad říct mohli v případě, že lesník udělá nějaké špatné opatření, nerespektuje přírodní zákony, které pro ten který les platí. Pak se mu to dříve nebo později jeho nástupcům vrátí. Například byly v minulosti převážně listnaté a smíšené lesy nahrazeny lesy jehličnatými, nejdříve borovicí, později smrkem a negativní důsledek se ukázal až za několik generací lesníků. Ve 20. letech minulého století tak přišla kalamita díky přemnožení motýla bekyně mnišky, kdy její housenky způsobily holožírý – sežraly na rozsáhlých plochách lesů veškeré jehličí na stromech a tím tyto lesy zničily. Jehličnany při rychlé ztrátě převážné části asimilačního aparátu nemají šanci na přežití. Listnaté stromy naopak i v případě holožírý jsou schopny ještě v tom samém vegetačním období znovu obrážit novým listím. V současné době díky značnému rozšíření smrku mimo přirozený areál je problém s kůrovcovou kalamitou nebo s houbou václavkou, kterou tak rádi lidé v lese sbírají. Do jisté míry i problémy se suchem jsou dány tím, že les svou druhovou skladbou neodpovídá přírodním podmínkám.

77 Vratme se ještě k bekyni a k václavce.

V případě bekyně mnišky dochází v období za několik desítek let k přemnožení,

k takzvané gradaci. V současnosti už jsou zvládnuté i metody kontroly i boje proti ní. Naopak kalamitě způsobené václavkou prakticky neumíme efektivně čelit. Zbývá v podstatě jen odstraňovat chřadnoucí a odumírající stromy.

77 O tom, že je václavka takový protivník jsem tedy neměl ani tušení.

Václavka je primární parazitická dřevokazná houba. To znamená, že do hostitelských dřevin proniká přes kořeny. Na světě je několik desítek druhů parazitujících na širokém spektru druhů, u nás je nejvýznamnější václavka smrková. Trvale žije v půdě, přes kořeny obvykle proniká do spodní části kmene do výše jednoho až dvou metrů a působí zde hnilobu. Někdy mají smrky díky této hnilobě lahvovité spodní části kmene. Václavka „užírání“ kořeny, a pokud dojde například k suchu, tak je to pro strom ohrožením. Smrky chřadnoucí kvůli václavce mohou být ještě napadeny kůrovci a celý problém se ještě prohlubuje. Jediným skutečně účinným opatřením je významné omezení pěstování smrku mimo přirozený areál jeho výskytu.

77 Před časem se z Vás jako řadového lesníka stal ředitel či jednatel Diecézních lesů, které obhospodařují téměř všechny lesy, které byly v rámci restitucí vráceny farnostem, katedrální kapitule, královehradecké Biskupství, nebo které se nakoupily za restituční náhrady. Jak se to stalo?

Po svém nástupu k Diecézním lesům před čtyřmi lety jsem zastával funkci zástupce jednatele. Už v té době jsem nebyl řadový lesník a z titulu svého zařazení jsem již tehdy svého nadřízeného občas zastupoval. A nyní přešla funkce na mě. Trávím tak teď méně času v lese, je to mimo jiné dáno i širokým záběrem mých povinností. Vzhledem k tomu, že stojím v čele firmy, pohybuju se na rozhraní mezi lesnickým světem, společností obhospodařující les a světem (prostředím) církve reprezentované jednotlivými vlastníky lesů, ať již jde o farnosti, kapitolu nebo Biskupství. Také mám možnost určovat vizi a směr lesnického hospodaření

Stará Boleslav, průvod s lebkou sv. Václava

firmy, což pro mě byla jedna z výzev při nástupu do funkce. Obohacující je také kontakt se zástupci mnohých vlastníků. Zejména oproti minulému zaměstnání, kdy jsem byl revírníkem, ubylo chodění po lese, přibýly další mezilidské vztahy a odpovědnost za chod firmy, zabezpečení lesní výroby a zajištění výnosů z lesa.

77 Jste také v duchovní službě, byl jste vysvěcen na trvalého jáhna. Pomáhá Vám les přibližovat Boží přítomnost a působení?

Jasně vnímám, že je les Boží stvoření, žasnou nad přírodou, nad vznikem života a že my lidé můžeme na tomto díle (spolu)pracovat. To je takový obecný pohled věřícího člověka. Schopnost žasnout nad Boží moudrostí a prozřetelností, je pro mne důkazem, že je člověk duchovně živý. Když třeba vyznačují stromy k výběru v lese, který se i díky mému přičinění obnovuje, je to pro mě jako určitý druh modlitby. Jako lesník se snažím využívat přírodní síly a tak se spolupodílet na přetváření světa. Tady se doslova propojuje ono benediktýnské „ora et labora“. Kontemplace (Adorace?) Božího stvoření v běhu pracovního dne.

77 Když tedy vidíte, jak důmyslně je postavený Boží řád v přírodě, pomáhá

Vám to prohloubit poznání Božího záměru s lidmi?

V širší souvislosti ano. Třeba v kontextu s podstatou hmoty, velkým třeskem či stvořením člověka. To vše je velmi nesamozřejmé.

77 Velký třesk kontra biblické stvoření světa? Jak to vnímáte?

Jako dvojí pohled na jednu věc. Na jedné straně stojí přírodní vědy s teorií Velkého třesku, která se stále ověřuje a upřesňuje, případně určité myšlenky vyvracejí. Jde o přírodovědecké myšlení. Na straně druhé stojí víra, řekněme teologické myšlení a biblické zprávy o stvoření. Formulování teorie Velkého třesku je dobrodružstvím lidského poznávání, jak vznikl vesmír a náš svět. Naproti tomu třeba první zpráva o stvoření v knize Genesis (z Kněžského kodexu) je vlastně chvalozpěvem na Boha Stvořitele. Svět a nebeská tělesa nejsou božstva, ale Boží stvoření. Když se dívám tímto způsobem, pak tyto pohledy k sobě ladí. A mě to vede právě úžasu nad naším světem a k Boží chvále.

77 Dokáže Vás les i po letech praxe překvapit?

Les je stále otevřenou učebnicí, takže ano. Mnohdy máme život lesa zařazen

do určitých „škatulek“, protože jsme přesvědčeni, že tak funguje. A ono se ukáže, že skutečnost je někdy trochu jiná pravda. Uvedu třeba příklad se živými zvířaty z mých školních let. Tehdy jsem objevil hnízdiště výra. A byl jsem svědkem toho, jak mladý výr, sice létající ale ještě neohrabaný, sebou plácnul na vodní hladinu. Neutopil se, začal svými křídly veslovat a takto doplaval až ke břehu. Kdyby mně to někdo říkal, nebudu tomu věřit. Sova, která se chovala jako divoká kachna. Ale takové věci musí člověk vidět, aby uvěřil.

?? Změnil se pohled lesníka na les před dvěma sty lety a v současnosti?

Před dvěma sty a více lety se řešil především nedostatek dříví. V lesích se hospodařilo hodně primitivně. Protože původní lesy již neposkytovaly dostatek dřevní hmoty, začali lesníci vysazovat Jehličnaté, především smrkové monokultury, protože smrk roste relativně rychle, jeho pěstování je poměrně jednoduché a dává dostatečně vysoký výnos. V té době byl pohled na les a dokonce i některé praktiky poplatné zemědělství. I les byl vnímán podobně jako pole. Vymýtil se porost a pak se zasadily nové stromky, ty se pěstovaly a po určité době zase sklídily. Všechno se dělalo uměle a vůbec se nevyužívala skutečnost, že les má schopnost se přirozeně zmlazovat a třeba alespoň z části se obnovovat sám. Postupně, i díky přibývajícím problémům s dosavadními způsoby hospodaření, se nakonec došlo k tomu, že je výhodnější využívat přírodní síly a začala být snaha vracet se ke způsobu hospodaření, který nám příroda naznačuje. Dnešní praxe je obvykle kombinací obou typů hospodaření. Dokonce i zákon ukládá vracet do lesů do určité míry i původní dřeviny.

?? K životu v lesích a přírodě vůbec patří i různé drobné ptactvo. Neubývá ho? Zdá se mně, že zpěv v lese není už tak často slyšet jako dříve.

Ptactva neubývá co do počtu druhů, spíše naopak, ale početnost především běžných druhů zpěvného ptactva se snižuje. Důvody tkví patrně v celkových

změnách prostředí: urbanizace, vytváření rozsáhlých ploch polí, zvýšená intenzita dopravy a fragmentace krajiny. Má to vliv i na stavy drobné lovné zvěře. Zvěři i ptactvu chybí remízky a drobná rozptýlená zeleň, přirozený biotop, kde by našli úkryt a vhodné hnízdiště. Klasickým příkladem jsou třeba koroptve, které ještě ve 30. letech minulého století dosahovaly milionových početních stavů, zatímco v současnosti je počítáme maximálně na desítky tisíc. V době maloplošného zemědělství byla krajina velmi členitá a koroptvím to velmi vyhovovalo. Samozřejmě, že za její současný stav může i chemie, mechanizace a tlak predátorů. Naopak některé druhy dřívě velmi plachých ptáků se velmi dobře přizpůsobily soudobé krajině a staly se dokonce městskými ptáky. Namátkou třeba straky a holubi hřivnáči, kteří se naučili využívat výhody měst.

?? Měl jste v přírodě setkání, na které se nezapomíná?

Od dětství se zajímám právě o ptactvo. Pro mne zajímavá byla pozorování ptáků, kteří jsou buď velmi vzácní, nebo žijí skrytě. Dvakrát jsem měl třeba štěstí vidět mandelíka hajního, který je u nás považován za vymizelý druh. A jednou mně proběhnul před autem bukač. Dvakrát jsem se setkal s lelkem lesním, zajímavé bylo i pozorování krutihlava. Oba druhy mají velmi krycí zbarvení, vidět je spíše věcí náhody.

?? Jako lesník a myslivec, musíte zvěř také střílet pro udržení rovnováhy v přírodě. Není Vám zvířat líto?

Beru to jako součást hospodaření s přírodou. A člověk od nepaměti využívá přírodu k obživě, jinak by zahynul hladem. Myslivost je od slova myslet, nejde tedy o bezuzdný lov a vybíjení zvěře. A střílet zvěř se musí i proto, že díky historickému vývoji vyhubil člověk velké šelmy – vlky a rysy, stojící na vrcholu potravní pyramidy. Tyto šelmy do značné míry ovlivňovaly stavy spárkaté zvěře, především srnčí či jelení. Stejně jako v současnosti přemnoženou černou zvěř musí dnes místo vlků regulovat člověk.

?? Vy sám byste vlka vrátil zpět do naší přírody?

Částečný návrat vlka a také rysa do naší přírody je dnes již realitou. Osobně si myslím, že za určitých podmínek může vlk u nás existovat. Představy o nebezpečnosti vlka objevující se v pohádkách vychází především z odvěkého souboje mezi člověkem a vlkem. Vzájemně si konkurovali. A tam, kde v současnosti vlci žijí, bývají setkání člověka s vlkem zatím spíše vzácná. I když v posledních letech se některé populace vlků začínají přizpůsobovat životu v poměrně hustě osídlené krajině. Vlci se k nám samovolně šíří a rozhodně od nich neplyne člověku nějaké ohrožení, na rozdíl třeba od divokých prasat, jejichž selata právě vlci loví. Problém je spíše v chovech ovcí. Stát sice vyplácí škody za stržení užitkových domácích zvířat velkými šelmami, nejučinnější je ale ochrana dobrými ovčáckými psy, kteří by ovce před vlky ubránili.

?? Sloužíte v Církvě také jako trvalý jáhen. Jak jste se k této službě dostal?

Hospodin mě povolal. A to doslova. V průběhu dvaceti let se mnou tři různí kněží hovořili o možnosti být jáhnem.

Takže nakonec jsem se zhruba před sedmi lety rozhodl na toto volání odpovědět. Teprve zpětně, když jsem o tom přemýšlel, jsem si uvědomil příměr k biblickému povolání Samuela Hospodinem, který na Samuela třikrát zavolal. V mládí jsem také rozvažoval o tom, zda se nestát knězem, ale nakonec jsem šel cestou manželství. Služba jáhna samozřejmě bere i určitý čas.

Díky jáhenské službě se naše rodina posunula, alespoň doufám, duchovně kousek dál. Každopádně mně jáhenství dává další rozměr v mém životě. Třeba setkání s lidmi, které díky mé službě potkávám. Jednou z událostí, která mě v dosavadní službě velmi silně zasáhla, bylo uložení ostatků pátera Toufara v Číhošti. Tehdy jsem byl v bezprostřední blízkosti všeho dění a byl to pro mne intenzivní a v mém nitru hluboce uložený prožitek. Moc rád jsem ve společenství ostatních jáhnů, je to pestré společenství zajímavých chlapů. A také to, že jako jáhen mohu číst evangelium a kázat, je pro můj život rovněž velmi důležité.

„Jak jste prožíval své jáhenské svěcení?“

Velmi silně. Byl jsem požádán, abych pronesl poděkování. A já byl tak dojatý, že mně chvíli trvalo, než jsem posbíral síly, abych ze sebe vůbec něco vypravil. Ale pak to šlo ze srdce a snad i z Ducha Svatého.

„Ještě zpátky k lesu. Když byste měl velmi krátce přestavit hospodaření v lese, zkrátka to, co my laici nevidíme.“

Lesnictví je velmi komplexní obor. Základ všeho je sledování a pravidelné kontrolování stavu lesa, které v určitém svěřeném území vykonává konkrétní lesník. A mimochodem naši lesníci se pohybují na opravdu rozsáhlém území, standardní velikost lesnického úseku odpovídá rozloze jednoho až dvou okresů. Lesník dále plánuje veškeré činnosti v lese, jednak na rok dopředu, jednak operativně podle aktuální situace. Mezi takové práce patří například nahodilá těžba, to znamená zpracovávání stromů suchých, napadených kůrovci, poškozených větrem

nebo sněhem. Opakem nahodilých těžeb jsou těžby úmyslné. Ty se dělí na výchovné, tedy probírky a obnovní, kdy na základě těžby probíhá nahrazování dospělého lesa novou generací.

„...jáhenství mi dává další rozměr v životě. Třeba setkání s lidmi, které díky mé službě potkávám. Moc rád jsem ve společenství ostatních jáhnů, je to pestré společenství zajímavých chlapů. A také to, že jako jáhen mohu číst evangelium a kázat, je pro můj život rovněž velmi důležité.“

Lesník v naší firmě, který stojí v první linii, musí toto vše řešit a posunout informace dál na ředitelství. Dříví, které se ve spravovaných lesích vytěží, se musí dál vyexpedovat a prodat jednotlivým odběratelům. To je organizováno z ředitelství a expedici dříví zajišťují lesníci. Veškerá lesní výroba se musí evidovat. Firma Diecézní lesy musí řádně vést účetnictví, na každý rok musí být sestavený rozpočet a plán lesnických činností. A s mojí prací jednatele firmy souvisí i personální stránka firmy. Důležitou součástí činnosti firmy je komunikace se státní správou, samosprávami a jednotlivými vlastníky, vyřizování různých podnětů. Také pracujeme s veřejností, musíme se jako firma prezentovat.

„Dívá se lesník spíše do korun stromů nebo směrem dolů do nižších pater?“

Jak kdy. Když se vyznačují stromy k těžbě, měl by se dívat nahoru, protože nejdříve se vybírají stromy nějak poškozené nebo vadné a to to je vidět především při pohledu do jejich korun. Naopak pohled dolů je třeba při zalesňování. Je potřeba hlídat, jestli všechny stromy správně

zasazené a mají to, co potřebují. Na konci vegetační sezóny v lesních kulturách je nutné zkontrolovat, zda přežily všechny sazenice, nebo jestli není někde potřeba odumřelé nahradit novými. V kulturách, tedy opět dole, se také vyžíná tráva mezi stromky, které je stejně tak nutné chránit i proti okusu zvěří.

„Jak je na tom z globálního pohledu naše příroda?“

Je každopádně ohrožena. Čistota vod se zlepšila, elektrárny byly odsířeny, ale je i mnoho dalších negativních nebo problematických vlivů – oxidy dusíku, stoupající obsah skleníkových plynů – oxid uhličitý, metanu. A to nemluvíme o starých ekologických zátěžích v půdě např. v důsledku imisí oxidu siřičitého. Z toho vyplývá také měřitelný stav lesních porostů – defoliace - odlíštění. Do nějaké míry je defoliována většina lesních porostů v naší zemi. Našich diecézních lesů se to Bohu díky zatím v nějaké ohrožující míře netýká. Samozřejmě se také projevují výkyvy počasí, v posledních letech především sucho a celková změna klimatu.

„Snažíte se v rámci Diecézních lesů Hradec Králové veřejnost vychovávat ve vztahu k přírodě?“

Zveme veřejnost na programy lesní pedagogiky. Obvykle jednou ročně se účastníme větší společné akce. Vybraná škola přiveze do lesa děti, kde na ně čekají lesní pedagogové a na základě metod zážitkové pedagogiky je seznamují s činností lesníků a se životem lesa. Jeden z kolegů také navštěvuje místní školy. Víc toho zatím nestihneme, protože jsme všichni natolik vytížení, že na tuto činnost moc času nezbyvá.

„Těšíte se ještě po tolika letech v terénu do lesa?“

Do lesa jdu vždycky rád. A abych se intenzivněji do lesů, které spravujeme, dostal, musím často vyrazit o víkend, protože jindy není času nazbyt...

Na cestě k blahořečení Elišky Pretschnerové

V červnu 2001 byl zahájen proces blahořečení naší diecezánky sestry Elišky Pretschnerové, generální představené Kongregace Školských sester sv. Františka, která poslední roky žila v řeholním domě na Hoješíně. Předkládáme vám rozhovor se **sestrou Zdislavou Noskovou**, která je postulátorkou v beatifikačním procesu sestry Elišky.

77 Sestro Zdislavo, jak se cítíte v roli, do níž Vás tak naprosto nečekaně obsadila sestra Eliška? Můžete nám trochu přiblížit poslání a pracovní náplň postulátora v beatifikačním procesu?

Jak se cítím se sestrou Eliškou? Jak jinak než výborně! Žít blízko svatých je ohromná výsada a také radost... Úkol postulátorky v beatifikačním procesu není sice snadný, má stále sledovat průběh diecézní části beatifikační kauzy, vede všechna zkoumání o životě „svého“ Služebníka Božího – v mém případě sestry Elišky Pretschnerové. Zastupuje toho, kdo o blahořečení požádal – v našem případě Česká provincie Školských sester sv. Františka se sídlem v Praze. Pro mě je především krásné vidět, jak se šíří pověst svatosti sestry Elišky, kolik lidí ji zná a modlí se k ní – a bývá vyslyšeno. Jsem ráda, že tuto pověst také mohu šířit mezi lidmi...

77 Co Vás v nejbližší době čeká? Máte nějaké žhavé novinky z kuloárů Kongregace pro svatořečení?

Pochopitelně jen to, co snesou naše „nezasvěcené“ oči a uši. Do rukou nám toho můžete vložit i více, jsou zvyklé být dlouho sepnaté. V těchto dnech připravuji materiály pro práci historické komise. Říká se, že postulátor musí být jako štika, nebo musí mít křídla, aby létal po celém

(sr. Eliška Pretschnerová

světě. Zatím křídla nemám (ale třeba časem narostou a nebudu muset létat letadlem ani jezdit vlakem nebo autem)!! Jdu všude tam, kde byla během svého života a služby sestra Eliška. Jdu jí prostě v patách, stopuju ji a to je moc krásné. Vidím lidi, kteří na ni nezapomněli ani po 30, 40 letech.

V jedné věci sestru Elišku chápu moc dobře – když byla zvolena generální představenou, neznala cizí jazyky a v 60 letech se začala učit italsky a anglicky – a zvládla to! Mohla mluvit se sestrami z USA i z Itálie bez tlumočnice. A to je velká věc! Já taky neovládám dobře žádný náš „úřední“ jazyk (jsem totalitní dítě a jak víte, ve škole jsme se učili jenom ruštinu!). Nicméně mám přátele – překladatele, kteří mi pomáhají.

77 V pražské arcidiecézi se již schyluje k dokončení diecézní fáze beatifikačního procesu Služebníka Božího kardinála Josefa Berana. Blíží se také jeho návrat do rodné země. Jako by mu otevřela hranice sama Panna Maria Fatimská, jejíž sochu poslal z exilu na pomoc svému národu. Myslíte si, že oba procesy spolu nějak souvisejí?

Myslím, že všechny procesy z doby pronásledování komunistickým režimem spolu souvisí. Otec kardinál Beran byl jistě statečný svědek víry, jako pražský arcibiskup musel vytrpět hodně, ve vězení i v internaci. Až k vyhnanství. Sestra Eliška nebyla ve vězení, ale neustále žila v nejistotě, zda se to nestane. V době politického uvolnění (1967–69) se statečnými kněžími propuštěnými z komunistických vězení stála u zrodu Sekretariátu řeholních společností. Bylo to v době po II. vatikánském koncilu a ona

dbala na to, aby myšlenky a učení koncilu provanuly všechna řeholní společenství u nás. Brzy také pochopila, jak velký evangelizační význam měla obnovená liturgie (lidé rozuměli mši svaté i svátostem: latinu vystřídal rodný jazyk) a vyšla i za hranice řeholního společenství a pomáhala kněžím v okolí obnovenou liturgii zavést.

Samozřejmě za to přišlo pronásledování, výslechy, sledování. Pocítila to i jako

generální představená, když přijela z Říma do vlasti na vizitaci, byla v Československu 14 měsíců zadržena. Jak by nerozuměla utrpení kardinála Berana! V deníku sestry Elišky můžeme číst jakousi závěť pana kardinála, ve které se vyznává z lásky k národu a touží se vrátit domů. Stejně tak ona si zapsala: „*Dopřeješ mi, Ježíši, spatřit svou milovanou vlast?*“ a po skončení úřadu v r. 1983 se vrátila domů i přes nebezpečí pronásledování a varování přátel! Myslím, že

sestra Eliška se raduje, vrátí-li se pan kardinál domů alespoň teď, patří sem – tady je jeho domov a věřím, že se za svou vlast stále před Boží tváří přimlouvá a dovolává se přímluvy Matky Boží, Panny Marie. V loňském roce uplynulo 100 let od zjevení Panny Marie ve Fatimě. V roce 1967 poslal otec kardinál Beran její sochu kardinálovi Tomáškovvi do Prahy. A došla!

Zjevení Panny Marie ve Fatimě se zvláště dotklo dějin našeho národa a celého komunistického bloku. Matka Boží slíbila, že nakonec Její Neposkvrněné Srdce zvítězí a Rusko bude tomuto Srdci zasvěceno. Pamatujeme si rok 1989 – pád totality, ke kterému došlo po celosvětovém Mariánském roce, který vyhlásil sv. papež Jan Pavel II. Ten také lidstvo Neposkvrněnému Srdci Panny Marie zasvětil! V roce 1997 – v 80. výročí Fatimy socha Panny Marie Fatimské obešla celý bývalý Sovětský svaz. Na Východ ji poslala sestra Lucie, poslední z fatimských dětí, když sochu objala a řekla: „*A teď jdi!*“

77 Nedávno se Vám podařilo dokončit jedno krásné dílo ve Svídnicí. Prozradte nám něco bližšího o místě dětství malé Elišky Pretschnerové. Je podivuhodné, jak si ji Duch Boží vedl. Kolébku i „svatební lůžko“ ji přichystal ve své diecézi.

Královéhradecká diecéze je místem, kde sestra Eliška prožila velkou část života. Narodila se v ní – v hájovně v Nových Zámčích, okr. Nymburk, působila ve Slatiňanech u Chrudimi, zemřela v Hoješíně u Seče. Pohřbena je také ve Slatiňanech. Diecéze je zasvěcena Duchu Svatému, který se tolik v životě sestry Elišky oslavil, ona chtěla žít pod jeho vedením – a skutečně žila!

Asi před 2 roky jsem putovala se svými přáteli po stopách sestry Elišky a přišli jsme i do Svídnice, kam Eliška chodila do školy (asi 2 km od Nových Zámků). Ve škole bylo otevřeno, vešli jsme a tehdy jsem netušila, co všechno toto první setkání s několika skvělými lidmi ze Svídnice přinese. Pozvali mě na sjezd

◀ Výbor řeholní společnosti P. Baptista Bárta OFM, S.M. Eliška Pretschnerová OSF - P. Ambrož Svatoš OP

◀ Mezi svými sestrami

rodáků, potom do domova důchodců do Rožďalovic, a nakonec uzrálo rozhodnutí zastupitelstva této obce odhalit pamětní desku sestře Elišce na místní škole. Tato slavnost se konala vloni na Svatomartinské posvícení 11. listopadu. Takže sestra Eliška je znovu přítomná ve své obci, věřím, že se dívá na její obyvatele a přimlouvá se za ně před Pánem, žehná jejich životy – v radostech i starostech. Jsem Svídnickým moc vděčná, navázala jsem tam několik krásných přátelství.

77 Není náhodou, že chystané sympozium je právě v předvečer Letnic letošního roku. Můžete nám prozradit, co bude náplní přednášek a na jaké hosty se můžeme těšit? Jaké jsou podmínky účasti? Můžeme se také nějak zapojit?

Teď Vám chci svěřit jednu svou momentální starost – letos roce uplyne 25 roků od smrti sestry Elišky (1983) a v předvečer Letnic 19. 5. 2018 budeme pořádat v Novém Adalbertinu v Hradci jednodenní konferenci o životě sestry Elišky, kterou uzavřeme v 16 hodin mší svatou v kostele Panny Marie. Program se teprve tvoří. Věřím, že přijedou i naše sestry ze zahraničí, přátelé, známí, i svědkové života sestry Elišky. Přála bych si, aby osobnost sestry Elišky nám znovu zazářila.

77 Sestra Eliška Vám byla velice blízká svými postoji i stylem, kterým žila své františkánské zasvěcení. Vaše přátelství se jistě den za dnem velmi prohlubuje. Vnímáte svěřené poslání stále jako projev jejího mateřského vedení, které bylo právě tak odvážné a originální, jak vyžadovala naléhavost situace, nebo se ve vašem vztahu „něco“ změnilo? Jak vlastně žít tak intenzivní přátelství s Božími Služebníky?

Sestru Elišku jsem osobně znala. Vstoupila jsem do naší kongregace v r. 1971, kdy Eliška už byla generální představenou. Nikdy nezapomenu na naše první setkání, kdy se mě (naprosto nečekaně) zeptala na to podstatné: „*Jsi šťastná?*“ – a když jsem přisvědčila, řekla mi: „*A budeš-li věrná, tvoje štěstí poroste. To ti zaručuji.*“ V různých životních nebezpečích, úzkostech, v kritických situacích

☛ Svatý papež Jan Pavel II. žehná sr. Elišce

jsem se na ni obracela o radu a pomoc. Ozvala se vždycky – byla moudrá i praktická, mladý člověk také prožívá svoje hledání, problémy, těžkosti a její slovo a hlavně příklad byly vždycky povzbuzením! Teď, když – jak věříme – sestra Eliška už hledí na Boží Tvář, se na ni obracím ještě víc. A nejen za sebe, ale i za ty, kteří ji prosí o přímluvu. Je blízká, jako byla za života. Vlastně ještě blíže, protože tenkrát byla často zaneprázdněna, teď má na mě a na nás čas kdykoliv. Myslím, že i vy byste ocenili takové přátelství. Třeba nemocný člověk může být mnohdy sám, a tady je velká šance mít opravdové přátelství s člověkem blízkým Pánu Bohu. Ona slyší a pomáhá, je velmi prostá a umí naslouchat. Rozumí. Měla hodně náročný život, a přesto vyznává: „*Tys mě, Pane, nikdy nenechal samotnou*“... Sestra Eliška byla původně učitelkou, profesorkou matematiky a fyziky, ale v době komunismu rychle pochopila, že bude třeba změnit zaměstnání, protože školy byly církvi zabaveny. Stala se zdravotní sestrou a uměla to! Věděla, co to je být osamělá, nemocná, stará, prošla celým životem jako prostá žena, nic ze sebe nedělala. Měla životní

heslo: „*Chci být malá.*“ Zároveň byla velká v praktických skutcích lásky, blízkosti, pochopení, pochopila tehdejší dobu a věděla, jak v ní žít jako křesťanka a Bohu zasvěcená osoba.

77 Každý z nás přece jen stále touží být šťastným Božím dítětem. V čem nám má být sestra Eliška vzorem?

Narodila se a dětství prožila na samotě v hájovně – byla velmi tichá, na jedné straně byla soustředěná, moc toho nenařekovala, i uprostřed služby byla spojená s Pánem. Na druhé straně byla stále připravena pomoci. Člověk vnímal pohotovost pomoci, blízkost, porozumění. Když jste s ní mluvili, měli jste pocit, že jste jediní na světě, přijala vás bezvýhradně. A v rozhovoru se nakonec vždycky zeptala: „*Mohu Ti ještě v něčem pomoci? Nepotřebuješ něco? Nechceš mi ještě něco říct?*“ Prostě, se sestrou Eliškou bylo dobře, jako je dobře s blízkým člověkem. Znáte to: „*S tebou mě baví svět!*“ taková ona byla.

Hora, na které ticho mluví

Před několika týdny zařadilo Ministerstvo kultury poutní areál **Hora Matky Boží** mezi národní kulturní památky. Představme si tedy trochu zevrubněji mariánské poutní místo na Hedeči, které se v nadmořské výšce 760 m n. m. tyčí nad městečkem Králíky více než 300 let.

Založení poutního místa

V době Tricetileté války (1618–1648) byla tato hora pustá a bez porostu, proto se jí říkalo Lysá hora. Už tehdy se tam z dnes již neznámých důvodů konaly zvláštní dětská procesí, při kterých se děti modlily a zpívaly mariánské písně. Býval mezi nimi i malý Tobiáš Jan Becker (1649–1710), pozdější zakladatel poutního místa. Ten si tenkrát umínil, že až jednou vyroste, postaví na Lysé hoře kostel. Opravdu se stal knězem a později i kanovníkem u svatého Víta v Praze. Protože se procesí na Lysou horu konala dále a účastnilo se jich už velké množství lidí ze širokého okolí, upozornil na ně tehdejší králický farář P. Schliemann kanovníka Beckera a připomněl mu jeho dětský slib.

☛ Milostný obraz v chrámu na Hedeči

Tobiáš Jan Becker si vyžádal povolení biskupa a roku 1696 se dal spolu s dalšími horlivými přáteli do stavby kostela Panny Marie a ambity na Lysé hoře. Traduje se, že se během stavby našly základy dávné svatyně, a lidé dokonce věřili v předkřesťanský původ této stavby. Za zpěvu mariánských písní přinášeli na horu trámy i kamení, často holýma rukama. Pomáhali také lidé z dalekého okolí, a věřili, že když nebudou čekat žádnou odměnu, Panna Maria jim pomůže v jejich životě. Stavba díky tomu trvala pouhé čtyři roky. Základní kámen byl položen 7. září 1696 a už 21. srpna 1700 byl do kostela slavnostně přenesen milostný obraz Panny Marie Sněžné – Santa Maria Maggiore, dar Tobiáše Jana Beckera, který se stal srdcem tohoto poutního místa. Podle přání zakladatele se Lysá hora začala od té doby nazývat Horou Matky Boží.

Stavba kláštera a budování kaplí

Roku 1701 se Tobiáš Jan Becker stal biskupem v Hradci Králové a v téže roce položil základní kámen ke stavbě kláštera, který přiléhá k poutnímu kostelu. Stavba konventu byla dokončena roku 1710. Za duchovního správce poutního místa ustanovil biskup Becker členy řádu servitů, „Služebníků Panny Marie“.

Roku 1704 byly postaveny ambity s věžemi kaplí v rozích. V dalším roce, tedy 1705, byla vysázena alej podél cesty do Králíků. A roku 1706 bylo postaveno osm kaplí podél této aleje. Roku 1710 byla na

nádvoří poutníků postavena i kaple, která se nazývá Svaté schody.

Když v roce 1710 vypukl v Čechách mor, královéhradecký biskup, tehdy už Adam, hrabě z Mitrovic, zasvětil diecézi ochraně Panny Marie. S majiteli zdejšího i okolního panství uspořádali procesí na Horu Matky Boží, jehož se zúčastnilo deset tisíc lidí. A mor ihned ustal.

V průběhu let na poutní místo přicházel stále větší množství lidí, ctitelů Matky Boží, která je zde vzývána hlavně jako „Útočiště hříšníků“ a „Matka milosrdenství“. Na přímluvu Panny Marie zde docházelo k mnoha vyslyšením a k zázrakům. Například v roce 1717 oznamuje biskup do Říma, že na Horu Matky Boží chodí ročně šedesát tisíc

☛ Liturgický prostor kostela na Hoře Matky Boží

lidí. Roku 1723 už přicházelo sto tisíc poutníků ročně. Roku 1728 je dokonce zaznamenáno, že svaté přijímání přijalo 152 000 věřících.

Klášteř i poutní místo podle pověsti přežily josefínské reformy díky bonmotu jednoho ze servitů, který prý při návštěvě císaře Josefa II. na otázku, kde je střed Země, odpověděl: „*Vždy právě tam, kde se nachází Vaše Veličenstvo.*“

Požár areálu a dějiny do roku 1950

V noci ze 7. na 8. srpna 1846 zasáhl poutní areál blesk, a kostel i s klášteřem vyhořel. Co se po požáru zachovalo, bylo přeneseno do ambitů. Zachráněn byl i Milostný obraz, který je nyní na hlavním oltáři. Již rok po požáru byl kostel znovu opraven, ale vyzdoben byl teprve na konci 19. století.

Servitů bylo stále méně, a tak nakonec roku 1883 přenechali duchovní správu redemptoristům. Za jejich působení byla dokončena výzdoba kostela. Pro službu poutníků byl roku 1901 nedaleko kostela koutek a rozšířen Poutní dům. Návštěvníci měli možnost se v něm občerstvit, přespat a vykonat si duchovní cvičení.

Jako všude jinde v okolí, i na Hoře Matky Boží bývali duchovní správci Němci, redemptoristé karlovarské víceprovincie. Po roce 1945 byli vystřídáni redemptoristy českými. Ti spravovali poutní místo do roku 1950.

Období komunistického režimu

Nařízením komunistické vlády byli řeholníci všech řádů a kongregací v noci z 13. na 14. dubna 1950 ze svých klášteřů vyvezeni do tzv. centralizačních míst. Byly to většinou zabrané staré klášteřy. Také z klášteřa na Hoře Matky Boží se stal centralizační klášteř. Během jedné noci sem byli přivezeni téměř všichni redemptoristé z Čech a Moravy. Prostor poutního místa byl obehnan ostnatým drátem a v celém okolí byly umístěny

tabulky s varováním, že vstup do tohoto prostoru je přísně zakázán. Soustředění řeholníci zde žili pod dozorem státních zmocněnců a těžce pracovali v lese, na polích a u dobytka pod hlavičkou Státního statku v Králíkách. Byli umístěni v klášteři a v protějším Poutním domě v nelidských podmínkách. Žili zde a pracovali v těchto stísněných poměrech do roku 1960, někteří byli z Poutního domu propuštěni až roku 1965.

Klášteřní budovu pak převzala Česká katolická charita, instituce zcela podřízena státnímu vedení, a soustředila zde františkánské sestry Neposkvrněného Početí Panny Marie. Ty byly roku 1950 také vyvezeny ze svých klášteřů a pracovaly i bydlely pod dozorem státních zmocněnků postupně v několika továrnách a na polích tehdejších státních statků v severočeském pohraničí. Na Horu Matky Boží byly umístěny tzv. „na dožití“. Pro 111 sester se zdejší hřbitov skutečně stal místem posledního odpočinku.

Klášteř i kostel byly v té době v dezolátním stavu. Řeholníci nemohli a ani neměli z čeho budovy náležitě udržovat. Zasloužili se však alespoň o záchranu vzácných soch žáků Matyáše Bernarda Brauna, které byly v osmi kaplích v aleji a které byly po roce 1950 těžce poškozeny vandaly. Tyto poškozené sochy, některé už v troskách, přenesli řeholníci do poutního areálu. V roce 1968, v době „Pražského jara“, byl areál na nátlak veřejnosti otevřen a zpřístupněn. Když byl opraven klášteř, začalo se v roce 1970 i s postupnými opravami kostela.

Obnova poutního místa – Nadace Hory Matky Boží

Ke sklonku sedmdesátých let minulého století navštívil v té době těžce nemocný Franz Jentschke, pocházející z blízké vesničky, Mariánský kopec v domnění, že to bude již jeho poslední pouť na toto svaté místo. Když zjistil, v jak dezolátním stavu jsou kapličky a budovy celého areálu, rozhodl se vlastními prostředky najmout několik stavebních dělníků a zachránit alespoň několik kapliček

(Pozvánka

Akce a slavnosti na Hoře Matky Boží v roce 2018

- 4., 11., 18. a 25. 3.
Křížová cesta v ambitech, začátek v 9:15 hod. u vstupu do ambitů (DSPK)
- 29. 3. v 18:00 hod.
Zelený čtvrtek – mše sv. (DSPK)
- 30. 3. v 16:00 hod.
Velký pátek – obřady Velkého pátku (DSPK)
- 31. 3. ve 21:00 hod.
Bílá sobota – vigilie Zmrtvýchvstání Páně (DSPK)
- 2. 4. v 18:00 hod.
Koncert Coro Calicantus Švýcarsko (KD Střelnice Králíky)
- 5. 5.
Hasičská pouť
- 25. 5.
Noc kostelů (DSPK)
- 31. 5.–3. 6.
Duchovní obnova pro manžele P. Karel Moravec (DSPK)
- 3. 6. v 10:00 hod.
Slavnost Těla a Krve Páně mše sv. + průvod (DSPK)
- 8.–10. 6.
Duchovní obnova pro ženy P. Karel Moravec (DSPK)
- 9. 6.
Koncert v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Letohrad
- 16. 6.
Orelská pouť Orel župa Orlická
- 8. 7. 19:00 hod.
Klášteřní hudební slavnosti koncert

■ 12.–18. 8.

Runway Camp

křesťanský letní tábor pro mládež
www.runwaycamp.cz

■ 15. 8.

Slavnost Nanebevzetí

Panny Marie

mše sv. v 10:00 a v 17:00 hod.
(DSPK)

■ 19. 8.

Hlavní mariánská pouť

mše sv. v 10:00 hod. a v 15:00 hod.
(DSPK)

■ 21.–23. 9.

Pouť pro rodiny po ztrátě dítěte

(Dítě v srdci, DSPK)

■ 7.–12. 10.

Exercicie pro kněze

ThLic. Prokop Bož, Th.D. (DSPK)

■ 19.–21. 10.

Víkend pro chlapy

P. Karel Moravec
(Jan Moravec)

■ 18. 11. v 15:00 hod.

Slavnost poděkování za svobodu

a demokracii, mše sv. s kytarovým
doprovodem (DSPK)

■ 24. 12. ve 24:00 hod.

Půlnoční mše svatá

(DSPK)

■ 26. 12. ve 14:00 hod.

Koncert Corale

(sbor gymnázia Žamberk)

■ 31. 12. ve 24:00 hod.

Půlnoční mše svatá

(DSPK)

Poznámka: V závorce za každou
akcí je uveden pořadatel. Zkratka
DSPK znamená Duchovní správa
poutního kostela.

■ První soboty v měsíci

(kromě 5. 5., kdy je hasičská pouť):

10:30 adorace a příležitost ke
svátosti smíření

11:00 mše svatá

před úplným zánikem. Práce s opravami začal úmyslně u poslední osmé kapličky na konci lipové aleje před samým vchodem do klášterního kostela. Když zjistil, že restaurování těchto objektů bude vyžadovat milionové náklady, rozhodl se založit nadaci, psal dopisy krajanům roztroušeným v celé Evropě a jinde ve světě a žádal je o příspěvky pro realizaci tohoto záměru. Odezva na jeho prosby byla překvapující a vybralo se v přepočtu více než 60 miliónů Kč. Za tyto peníze byly zrestaurovány kapličky v aleji ke klášteru včetně vstupního portálu, omítnuty zdi klášterního nádvoří, restaurovány některé sochy v Králíkách, kaplička v ulici Na Pískách a jiné. Pan Jentschke získal za své zásluhy čestné občanství Králík, státní vyznamenání SRN za zásluhy o sblížení českých a německých národů a také vyznamenání od papeže Jana Pavla II., Rytířský řád sv. Řehoře Velikého. Z úroků zbylého kapitálu nadace se mohly i v budoucnu provádět některé opravy. Výdaje na opravu kostela byly hrazeny ze sbírek věřících a z darů.

Fasády byly kdysi na pokyn úřadu Památkové péče omítnuty vápennou omítkou, kterou však drsné povětrnostní vlivy brzy znehodnotily. Kostel musel následně (1982–1984) dostat novou

fasádu. V letech 1981–1983 prošlo rozsáhlé barokní schodiště před hlavním vchodem opravou, o pár let později (1986–1988) byly pozlaceny některé boční oltáře a svatostánek na hlavním oltáři. Rok 1984 znamenal pořízení dvou nových zvonů, litých v Brodce u Přerova. Svěcení nových varhan, postavených firmou Žlutok a Kubát ze Zásady, proběhlo v roce 1985.

Roku 1972 Československý stát prohlásil celý areál za kulturní památku. Přichází do něho stále více návštěvníků, kteří se teprve učili toto poutní místo znát, protože bylo dříve spíše německé, a od roku 1950 uzavřené. Velkou roli zde hrála přítomnost a služba sester františkánek, které se nejen obětavě staraly o údržbu a opravy poutního areálu, ale věnovaly se také návštěvníkům. Zapsaly se tak do paměti i srdce mnoha lidí, kteří na ně dodnes vzpomínají.

Nejnovější historie

V roce 1990 se duchovní správy ujali opět redemptoristé, kteří v roce 1993 otevřeli opravený Poutní dům. V roce 2002 po odchodu sester františkánek se redemptoristé přestěhovali do kláštera a kromě péče o toto místo se věnovali konání lidových misí ve farnostech.

■ Svaté schody v areálu Kláštera

☛ Pohled na areál kláštera, jak ho zachytil létající dron

Pro nedostatek řeholních kněží se rozhodli Horu Matky Boží opustit a předat do správy diecéze Královéhradecké. Od roku 2009 probíhala jednání mezi Biskupstvím královéhradeckým a některými řeholemi, které však neměly dostatek lidí na založení nové komunity.

Nová kapitola dějin zde začala v roce 2013, kdy redemptoristé definitivně předávají poutní místo do správy diecézi. Od srpna 2013 byl jmenován rektorem duchovní správy ICLic. Karel Moravec. Ten byl postaven před úkol obnovit poutní místo a najít jeho smysluplné využití. Stanovil si tři hlavní cíle. Prvním bylo otevření areálu pro poutníky, kteří zde najdou příležitost k bohoslužbě, svátosti smíření, duchovnímu rozhovoru apod. Dále nabídnout kapacity kláštera jednotlivcům i skupinám, které hledají možnost duchovního pobytu, duchovní obnovy či exercicií v tichu a jedinečné atmosféře uprostřed překrásné přírody. V neposlední řadě pak využít zájem turistů a nabídnout jim nejen

prohlídky areálu, ale také impulzy k promýšlení smyslu lidského života.

K naplnění těchto cílů bylo třeba upravit prostory kláštera tak, aby byly obyvatelné i ve 21. století (topení, hygiena, výměna oken, nátěry střech apod.), získat dobré spolupracovníky pro správu tohoto místa a nezbytné prostředky pro provoz a velké i drobné opravy. Od podzimu 2016 převzala Duchovní správa poutního kostela také průvodcovskou službu a ostatní služby návštěvníkům, což před ní otevírá velký prostor pro preevangelizaci a zároveň pomáhá získávat prostředky na provoz a údržbu.

V roce 2017 zakoupilo biskupství od redemptoristů jejich zbývající majetek na Hoře Matky Boží – Poutní dům včetně některých pozemků. Pro provoz Poutního domu byla založena společnost HMB Králíky s.r.o., která od léta 2017 otevřela restauraci a ubytovací kapacity pro turisty i poutníky.

V současné době se zpracovává projekt pro generální opravu Poutního domu a pro bezbariérovou úpravu vstupu do kláštera a kostela.

Během uplynulých čtyř let se podařilo obnovit bohatou poutní praxi jak v rovině soukromé, tak oficiálně organizované. Během letní sezóny sem směřují poutě farních společenství i zájmových skupin. V klášteře již stabilně nachází zázemí pro své programy množství skupin. Opakovaně se zde uskutečňují např. duchovní obnovy, dovolené rodin, letní tábory pro děti a mládež, soustředění pěveckých sborů nebo programy pro školní kolektivy. Hora Matky Boží je dějištěm kulturních akcí a také stále častějším turistickým cílem. Během sezóny navštíví poutní areál více než 50 tisíc turistů z celé republiky i zahraničí.

<http://www.klasterkraliky.cz/>
<http://poutnidum.cz/>

David Špelda)

Církevní turistika

Cíle

Představení křesťanství

Církevní turistika nabízí možnost nezávazného přiblížení se a setkání s křesťanstvím.

Církevní turistika prezentuje nejširší veřejnosti poutní místa, křesťanské církevní památky a další zajímavosti, které mají křesťanskou víru jako společného jmenovatele. Zároveň představuje nové možnosti využití církevních objektů a propojuje křesťanské církevní památky s ostatními doprovodnými aktivitami, které přispívají k obnově duchovních, duševních i fyzických sil.

Prostor setkání

Církevní turistika vytváří prostor pro setkání.

Návštěvníci mají možnost setkat se s křesťanstvím prostřednictvím duchovního prožitku, rozhovoru, svědectví místního společenství, hudby, umění, ...

Nízkoprahově

Církevní turistika je určena pro nejširší veřejnost.

Cílem je vytvořit „nízkoprahovou“ nabídku k setkání pro všechny bez ohledu na jejich náboženské smýšlení. Návštěva poutních míst, církevních objektů, architektonických a uměleckých zajímavostí a doprovodných programů, spolu s atmosférou dovolené a odpočinku, dávají příležitost oslovit co nejširší veřejnost.

Společenský a kulturní dosah

Církevní turistika chce vzbudit zájem o společenskou a kulturní hodnotu kostelů.

Církevní turistika prezentuje poutní místa, církevní objekty a křesťanské zajímavosti jako důležitou součást společenského života obyvatel a poukazuje také na jejich kulturní hodnotu, na kořeny a tradice, ze kterých náš národ vychází a které jsou stále živé.

Přesah

Na církevní turistiku navazuje další nabídka.

Nabídka, jejímž prostřednictvím se křesťanství v církevní turistice představí, poskytuje možnost celoroční návaznosti. Ti, kdo byli osloveni, mají příležitost využít nabídku církevní turistiky účasti na dalších doprovodných programech.

Teze

Ekumenicky

Církevní turistika prezentuje rozmanitost křesťanských církví.

Církevní turistika umožňuje návštěvníkům prožít rozmanitost křesťanských církví a náboženského života. Spolu s katolickou církví se jí účastní i další křesťanské církve, které jsou členy Ekumenické rady církví v České republice.

Příležitost k rozvoji

Církevní turistika je otevřena všem farnostem, sborům, církevním obcím, řádům a křesťanským církevním společenstvím, která se mohou k akci připojit a dát jí tak příležitost stát se v budoucnu nedílnou součástí života křesťanských církví u nás a ve světě.

Dobrovolně

Církevní turistika je založena na dobrovolné spolupráci farností, sborů, církevních obcí, řádů a dalších křesťanských církevních společenství (dále jen křesťanská společenství).

Je na rozhodnutí jednotlivých křesťanských společenství, zda se chtějí k církevní turistice připojit.

Zapojení místního společenství

Podoba nabídky církevní turistiky je plně v kompetenci jednotlivých křesťanských společenství.

To zaručuje tvořivost a zároveň prezentuje celou šíři křesťanského života a kultury, protože nabídka církevní turistiky odpovídá charakteru jednotlivých společenství.

Motivace organizátorů

Budou vytvořeny příležitosti k získání informací důležitých pro rozvinutí schopností a dovedností křesťanů pečujících o poutníky a účastníky církevního cestovního ruchu a jejich motivaci. K tomu mohou pomoci informační setkání, semináře, vzdělávací kurzy a osobní kontakty.

Ekonomická udržitelnost

Církevní turistika podporuje dosažení ekonomického užitku z cestovního ruchu pro všechny části místního společenství.

Rozvoj cestovního ruchu poskytuje možnost prospívat zapojeným křesťanským společenstvím, rodinám i jednotlivcům, a naplno využívat místní lidské zdroje.

Koordinace

Církevní turistika je propojena jednotným vizuálním stylem a prezentací na www.cirkevnuturistika.cz. Úkol zajistit koordinaci přijalo Biskupství brněnské. V součinnosti se zapojenými křesťanskými společenstvími zajišťuje společnou propagaci a vzájemnou návaznost jednotlivých prezentací a nabídek.

Pobyty na farách, v klášterech, poutních domech

Na portálu www.cirkevniuristika.cz najdou návštěvníci možnosti rezervovat si ubytování v církevních objektech. Jedná se o kláštery, poutní domy a fary. V případě far se jedná o objekty, které dříve sloužily k bydlení kněží; nyní tyto farnosti spravují kněží ze sousedních obcí, a proto farnosti mohou tyto objekty nabízet např. ke krátkodobému pronájmu na dovolenou pro jednotlivce, rodiny, skupiny dětí či mládeže.

Takto mohou farnosti budovu fary zachovat, poskytnout ji návštěvníkům pro duševní, duchovní i fyzický odpočinek a zároveň mohou dát práci lidem, kteří se o chod fary starají – jsou to většinou místní lidé, kteří znají oblast, ve které žijí, a tak mohou návštěvníkům doporučit, která místa navštívit. Často se právě tito lidé starají také o kostel, takže určitým bonusem pobytu je možnost návštěvy a prohlídky místního kostela.

Pasohlávky

■ Takto je již několikátým rokem úspěšně provozován **Penzion sv. Anny v Pasohlávkách**. Budova fary v Pasohlávkách byla postavena před 90 lety. Po druhé světové válce už zde nebydlel kněz, budova byla využívána jako mateřská škola, později zde byly kanceláře a od 90. let 20. století zůstala neobydlená a chátrala.

Výhodná poloha v atraktivní rekreační oblasti Pálavy a Novomlýnských nádrží byla podnětem pro zpracování záměru rekonstrukce budovy s úpravou na penzion. Rekonstrukce byla dokončena v roce 2011 a od té doby zde prožilo dovolenou téměř 3000 hostů. Zároveň je tak fara zachována pro setkávání farníků i kněží mikulovského děkanství, kterým slouží společenská místnost v přízemí nebo sál v suterénu.

Horní Věstonice

■ V atraktivní rekreační oblasti Pálavy a Novomlýnských nádrží nabízíme také možnost využít pro dovolenou objekt **fary sv. Rozálie v Horních Věstonicích**, přímo v sousedství kostela sv. Rozálie. Tuto faru si velmi oblíbily především rodiny s dětmi, často si budovu pronajímají také skupiny přátel pro cyklovýlety.

Bohušov

■ Ubytovaní s celkovou kapacitou 24 lůžek nově nabízí také **Fara Bohušov**

v nejsevernější části Moravskoslezského kraje. Jedná se o kompletně zrekonstruovaný objekt fary, ve které v r. 1951 působil kardinál František Tomášek.

Fara se nachází v oblasti Osoblažska neboli „Slezské Hané“ na severozápadě Moravskoslezského kraje – jedné z nejchudších a nejméně osídlených oblastí naší země, která se ovšem může pyšnit krásnou přírodou, osoblažskou úzkokolejkou, zámek ve Slezských Rudolticích a řadou unikátních kulturních památek.

Rožmitál pod Třemšínem

■ **Penzion Panský dům**, provozovaný Arcibiskupstvím pražským, byl v listopadu 2015 otevřen v **Rožmitále pod Třemšínem**, v blízkosti atraktivní oblasti nově otevřeného bývalého vojenského prostoru CHKO Brdy. Penzion je komfortně vybavený s tříhvězdičkovým standardem a výtahem. Pokoje jsou vhodné pro všechny věkové kategorie i pro rodinu s dětmi a jsou vybaveny vlastním sociálním zařízením, televizí a možností připojení se k WIFI.

V současné době je v sekci „Ubytování, fary“ v aplikaci

www.cirkevniuristika.cz prezentováno více než čtyřicet objektů sloužících pro rekreaci.

Klášterní turistika

Prezentace klášterních objektů pro ubytování, řeholních poutních domů a dalších zajímavostí z oblasti klášterní nabídky pro nejširší veřejnost je k dispozici nově na www.klasterniturstika.cz.

Idea **klášterní turistiky** je myšlenkově propojená s projektem Církevní turistiky, pod jejíž značkou se zaměřuje na specifický charakter fungujících klášterů na území České republiky.

Cílem projektu je propojit síť řeholních komunit, které již v současné době nabízí své služby veřejnosti. Nejčastěji se jedná o nabídku možnosti ubytování v areálech klášterů s možností účasti na duchovních programech komunity nebo jen v atmosféře ztišení a jiného rytmu života.

Příkladem je např. Klášterní penzion v Jiřetíně pod Jedlovou nebo možnost pobytu v klášteře sester Těšitelek v Rajhradě či v Domově Panny Marie na zámku ve Štěkni v jižních Čechách u sester řádu Congregatio Jesu. Ubytovaní pro turisty ve svých objektech nabízejí také sestry dominikánky, a to ve studentském domově v centru Prahy a domově mládeže v Bojkovicích v malebné oblasti Bílých Karpat.

Existuje však již také rozsáhlá nabídka klášterních produktů od biopotravin, líčků, keramiky a ručně zdobených předmětů. Sem můžeme zařadit i již u nás dobře známá nakladatelství duchovní literatury, jako je nakladatelství sester paulínek a bratří karmelitánů. Hlavní důraz je ale kladen na umožnění osobního setkání a rozhovoru.

Jednou z již zaběhlých aktivit je klášterní kavárna Ōde v Olomouci, kde se nabízí nejen občerstvení těla, ale i duše a ducha. Místnosti s obsluhou jsou propojeny s knihovnou a kaplí sester. V prostorách kavárny se také pořádají výstavy a různé akce. Nově nabízí komunita také ubytování v přílehlém klášterním penzionu Tōde.

Projekt klášterní turistiky je postaven na vizi ekonomické soběstačnosti, která by vedle pokrytí vlastního provozu měla produkovat přebytky ve prospěch ekonomiky zapojených klášterů a rozvoje nových vazeb a nabídek. Snahou tohoto projektu je posílit nabídku duchovního rozměru pro dnešního člověka. Přejeme si upozornit veřejnost na místa, kde je možno zakusit a prožít pokoj srdce, a šířit v současném světě naději a dobro.

Pobyty v kláštorech

Bojkovice

■ **Domov mládeže Církevní střední školy pedagogické a sociální, Bojkovice, Česká kongregace sester dominikánek.** Nabízíme v období července a srpna ubytování v domově mládeže v malebném prostředí Bílých Karpat. Ubytovaní je vhodné pro rodinnou rekreaci, letní tábory, sportovní a hudebně-dramatická soustředění, cyklozájezdy, semináře s duchovní tematikou nebo poznávací zájezdy. K dispozici je 35 lůžek (sociální zařízení a WC společné na patře). V hlavní budově areálu školy žije komunita sester dominikánek. Kaple je volně k dispozici.

*Domov mládeže Církevní střední školy pedagogické a sociální,
Husova 537, 687 71 Bojkovice,
ubytovani.bojkovice@gmail.com,
<http://www.cirkevka-bojkovice.cz/doc/ubytovani-pro-verejnost>*

Jiřetín pod Jedlovou (Lužické hory)

■ **Klášterní penzion sester Kongregace Dcer Božské lásky, Jiřetín pod Jedlovou (Lužické hory)** nabízí ubytování o celkové kapacitě 55 lůžek. Na výběr je celkem 20 pokojů od jednolůžkových až po pětilůžkový pokoj a čtyři apartmány. Součástí nabídky ubytování je možnost celodenní domácí stravy. K dispozici je také několik společenských místností, místnost pro děti a rozsáhlá zahrada s posezením, houpačkou a pískovištěm.

*Klášterní penzion, Klášterní 254,
407 56 Jiřetín p. Jedl., kdbl.jiretin@volny.cz, www.klasternipenzion.cz*

Rajhrad

■ **Dům pro hosty – Klášter sester Těšitelek Božského Srdce Ježíšova v Rajhradě.** Klášter poskytuje možnost ubytování pro jednotlivce i skupiny. Této možnosti využívají především stážísté v Hospici sv. Josefa, skupiny, které si zde dělají duchovní obnovy, nebo jednotlivci, kteří hledají ztišení. Ubytovaní je vhodné i pro rodiny či organizované skupiny. Kapacita 30 lůžek ve dvou- až

pětilůžkových pokojích. K dispozici kuchyňka, kaple, kostel. Je zde možnost účastnit se bohoslužeb a modliteb s komunitou sester.

Kongregace sester Těšitelek Božského Srdce Ježíšova – klášter, Odbojářů 324, 664 61 Rajhrad, hyacinta.m@seznam.cz

Zámek Štěkeň (jižní Čechy)

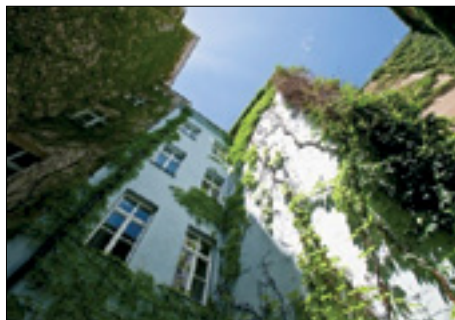

■ Srdečně Vás zveme do **Domova Panny Marie**, kde v jednoduchých zámeckých pokojích můžete prožít několik dní v atmosféře Svaté rodiny. Nabízíme klid, dobré domácí jídlo, zdravé prostředí zámeckého parku, možnost účasti na bohoslužbách v zámecké kapli, která je návštěvníkům k dispozici též během celého dne. Naši hosté mají možnost pohovořit si o duchovních věcech i o všedním životě se sestrami Congregatio Jesu. V zámku je instalována sbírka obrazů od Ignáce Raaba ze života sv. Aloise a sv. Stanislava Kostky. Za zhlédnutí stojí památný pokoj Karla Klostermanna, šumavského spisovatele, velký Losyho sál s malovaným stropem, kde pořádáme koncerty, přednášky a jiné kulturní akce. Hostům můžeme nabídnout prohlídku celého zámku s průvodcovskou službou.

Pokoje nabízíme s vlastním příslušenstvím nebo se společným příslušenstvím nejvíce pro čtyři pokoje. Počet lůžek na pokoji: od jednoho až po šest lůžek, celková kapacita je 100 lůžek v 25 pokojích.

Zámek Štěkeň, Štěkeň 1, 387 51 Štěkeň, congjesusteken@email.cz, <http://www.congregatio-jesu.tode.cz/>

Praha

■ **Katolický domov studujících, Praha, Česká kongregace sester dominikánek** nabízí levné, klidné a kvalitní ubytování v centru Prahy. Během školního roku nabízíme jeden 3lůžkový a jeden 4lůžkový pokoj s vlastním kompletním příslušenstvím. V období letních prázdnin jsou k dispozici 3 dvou- až třílůžkové pokoje s vlastním kompletním příslušenstvím a 20 dvou- až pětilůžkových pokojů s koupelnou (WC je společné na chodbě). Hosté si mohou odpočinout na dvorku nebo zastavit se v tichu v kapli sv. Dominika.

Katolický domov studujících, Černá 14/1610, 110 00 Praha 1, hostel@kds.op.cz, www.kds.op.cz/ubytovani-turisticke

Olomouc

■ **Nový klášterní penzion Töde, Olomouc, Kongregace Sester Neposkvrněného Početí Panny Marie.** V září Léta Páně 2017 se v Olomouci v Hrnčířské ulici otevřel k provozu nový penzion pod patronátem sester františkánek Neposkvrněného početí Panny Marie. Jméno penzionu – Töde, což znamená estonsky pravda – odkazuje jednak na spojitost se sousední kavárnou Ōde, kde sestry prodávají (nejen) estonské speciality, ale povzbuzuje návštěvníky také k zamyšlení nad Pravdou. Penzion leží v klidné menší uličce na hradbách v historickém centru.

Z jedné strany mají návštěvníci výhled do zahrady a parku, druhá strana je okny situována do klidné uličky. Budova je třípodlažní, nově zrekonstruovaná, s 24 lůžky ve 13 pokojích. V přízemí jeden bezbariérový pokoj. Vybavení pokojů: WIFI, koupelna se sprchou/vanou. Hosté jsou zváni také k návštěvě kavárny Ōde, kde mohou občerstvit jak své žaludky dobrotami našich sester kavárnic, tak své duše v kapli nad kavárnou. K dispozici sál pro přednášky a akce a zahrádka.

Hrnčířská 14, 779 00 Olomouc, ubytovani@sestrynp.cz, www.sestrynp.cz/ubytovani

■ **Klášterní Kavárna ŌDE, Olomouc, Kongregace Sester Neposkvrněného Početí Panny Marie** se nachází v prostorách kláštera Sester Neposkvrněného Početí Panny Marie v Hrnčířské ulici v historickém centru. Prostředí klášterní kavárny umožní návštěvníkům občerstvení na těle, duchu i duši. Můžete si zde vybrat z široké nabídky nápojů, dobrot a specialit. V prostorách kavárny bývají také kulturní akce. Klášterní kaple umožňuje setkávání s Tím, který nás přesahuje. V odpoledních hodinách je možnost osobní modlitby. Obsluhu zajišťuje kvalifikovaný personál z řad sester a brigádníků.

Kontakt: Hrnčířská 12, 779 00 Olomouc, cafeode@gmail.com, <http://cafeode.webnode.cz/kontakt/>

Krev se musí rozproudit, děvče omladit

Velikonoční čas k nám přišel, budiž z toho každý vesel,
pochválen buď Pán, přišel jsem já na pomlázku k vám.

Lidový tvůrce **Jan Poříz** z Horního Studence upletl svou první pomlázku před více než devadesáti lety. Nechodil tenkrát ještě ani do školy. Vrbové proutí ho provázelo celý život. Jeho jméno ho k tomu předurčilo. Je-li někdo Poříz, musí mít blízko ke dřevu. Přitom se vyučil obchodním příručím, dělal ve fabrice, jak sám říká, a v důchodu ještě začal vyrábět ozdoby ze slámy a štípané holubičky. Ty se v minulosti, jako symbol Ducha svatého, věšivaly nad stůl ve světnici nebo nad dětské kolébky.

?? Sleduji s údivem, jak se vám proutky v prstech míhají ze strany na stranu, za chvíli bude pomlázka hotová.

To je osmička, takové jsme pletli už jako kluci. První proutek přijde vždycky zleva mezi čtyři proutky na pravé straně. A vrátíme ho. Na začátku byl první, teď je poslední. A zase obráceně, stejně. Zleva doprava, zprava doleva. Opakujeme, až nám vznikne tradiční osmička. No, máme to trochu hrbaté, ale ono se to srovná. To je celý princip toho pletení. A moc to neutahujeme, protože když se plete víc pomlázek, tak to pak prsty bolí a pálí. Tak se snažím to zas tak moc neutahovat.

?? První pomlázka leží na stole a mě zajímají proutky, ze kterých ji Jan Poříz upletl. Kam na ně chodí a jak si je připravuje, než se pustí do práce.

Teď je to s tím proutím horší, protože vrby je podstatně méně, než bývalo v minulosti. Příkladně tady u nás ve Studenci jsme měli podél silnice dva potoky a ty bývaly obrostlé vrbovím. Tam bylo proutků pro

všechny. Jenže pak začali prameny jímat do vodovodu, potůčky nemáme a vrbičky taky ne. Tak jsem se vždycky obracel na své známé, něco jsem si taky vysázel. Ve volné přírodě to ale okusují srnky, tak je s tím problém.

?? Kdy přijde doba, kdy je třeba jít řezat. Kdy se chodí na proutí?

Já jsem je vždycky řezal tak kolem Vánoc. Dal jsem je do sklepa, nechal je chvíli jako odležet, jsou potom takové měkčí. Ale z čerstvých můžeme samozřejmě taky plést. Jenom když jsou Velikonoce později, tak je to problém. Vrby už mnohdy raší, a to není ono.

?? Pomlázky ze sudého počtu proutků jsou vždycky hranaté. Jan Poříz se ovšem vedle klasických čtyřek, šestek nebo osmiček, pustil také do pomlázek z lichého počtu proutí. Ty jsou kulaté, dokonce i dvoubarevné.

Zelené a červené proutky, aby to bylo pestré. Aby se koledníci měli čím pochlubit. To mají kluci rádi. Ukážu vám, jak se dělá devítka. A ještě bude mít ozdobný košíček.

?? A jak ji ukončíte?

Tradičně, kouskem provázku, a ten je dobrý do té pomlázky trochu zaplést. Kolikrát, když přijde mládenec na koledu a děvčata jsou kurážná, dojde na tahání o pomlázku, a když ji chytí za špičku, tak by se ten špagátek vysmeknul. Proto musí být pořádně zapletený. Pentle už si omladina vykoleduje sama. Oni chtějí hodně dlouhé. Někteří dokonce ani

nestojí o vajíčko, ale chtějí pentle. Pyšní se tím, když jich mají na pomlázce uvázaných co nejvíce.

?? Někteří chlapi chodí i s obrovskými pomlázkami. Jeden ji nenese, mívají je přes ramena jako kmen na máj. Neumím si představit, že by taková pomlázka přilehla na ona místa, kam přilehnout má. Jakou vy jste udělal nejdelší?

To záleží na proutí, jak je dlouhé. Protože se nedá nastavovat. Tak kolem dvou metrů. To z těch zelených košíkářských proutů, ty bývají dlouhé. Tak ta devítka. Uděláme košíček, ten se plete z pěti proutků. Přehnout, přehnout, stále otáčíme tou pomlázkou dokola a těmi pěti proutky vytváříme ten ozdobný košíček. No, už se to začíná trochu jevit, už se to rýsuje.

?? Také si myslíte, pane Pořízi, že každý pořádný mužský by si měl umět uplést pomlázku sám, vlastnoručně?

No samozřejmě. Už od mládí. My jsme taky jako kluci nejdřív dělali ty čtyřky, ze čtyř proutků. To se drží mezi kolena a musí na to být dva. Pak šestky ze šesti a osmičky z osmi, to už byl takový vrchol. Pěkně utahovaná osmička, to už byla paráda.

?? Košíček je hotový.

A teď si připravíme vlastní pletení z devítky. Ale můžeme plést i z jedenácti, z jakéhokoliv lichého počtu proutků. Zase to máme rozdělené. Pravá strana, levá strana a uprostřed je ten lichý proutek jako vodičí. Kolem něj se plete, s ním se nehne.

Začnu zas první proutek zleva kolem vodícího a přehneme ho dolů. A z druhé strany. První proutek zprava, kolem toho středního a zase dolů. Prakticky je to ještě jednodušší, než ta slavná osmička. A když je to barevné, tak se nelze splést, začíná to dělat ten vzoreček. Použili jsme čtyři proutky zelené, čtyři červené a tím se vytváří krásná pomlázka.

77 A co vaše děti? Pletly?

No jo, kluci museli. Vnoučata taky, to je povinnost.

77 Vy jste výrobu pomlázek naučil spoustu lidí! Když jste předváděl třeba ve skanzenu na Veselém kopci, pamatují, že kolem vás bylo vždycky plno zvědavců. Co je nejvíce zajímalo?

Ty devítky. Já s sebou míval krátké proutky, tak 30 cm, svázané a hned jsem řekl: „Máš chuť? Tak si to pojd' zkusit!“ Když jsem ukazoval osmičky, tak říkali, že to umí taky. „A znáš taky devítku?“ Tak to kouká. „No tak já bych si to zkusil.“ Tak si to zkusil, viděl jsem v očích ten zájem, a najednou povídá: „Jé, vždyť ono je to jednoduché. A jak je to hezké.“ Radil jsem i na dálku, korespondenčně. V roce 1996 o mně psali v časopisu Květy. Byly tam devítky, ozdobné košíčky. Ozvalo se dost lidí, co měli o pletení zájem. Ale bylo to problematické. Já nejsem žádný písmák.

(Jan Poříz z Horního Studence

Snažil jsem se ten způsob pletení nějak popsat. A hlavně jsem jim vždycky dal rozpletenou pomlázku, kousíček, z krátkých proutků do balíčku. Psali mi nazpátek, nebo mně sem i volali, že to dobře dopadlo. Když jsem byl před lety předvádět v Hradci Králové, tak jsem to učil Japonky. Byl jsem rád, že jsem to mohl předávat druhým lidem. Ale ještě k jedné devítce, se vzorkem, já říkám se spirálou. O tu byl vždycky největší zájem, protože je to efektní. První proutek zleva kolem středního a zase přijde na levou stranu, ale dospod. A teď proutek z pravé strany a kolem středního nahoru. V tom je ten rozdíl.

77 Jak má taková pomlázka, aby měla ten pravý „oučinek“, vypadat?

Na velikonoční pondělí, na koledu, musí být krátká, aby pěkně přilehla. S velkou než se rozmáchnete, tak vám holky utečou. Pomlázka klidně vydrží roky. Když ji necháte v suchu, vydrží. Ale je důležité, aby měla správně zamotanou rukojeť. Jak je to ze syrových proutků, tak vysychá. Tak do toho potom musíme narazit kolíček, aby se to roztáhlo, aby se to nerozplétalo. Já už na koledu nechodím, ale v mládí ano. To jsme po těch příbuzných a známých koledovali, kde měli děvčata. Bývala povinnost, že když jsme je vysvíhali a dostali vajíčko, tak jsme zase na

oplátku měli na ně pamatovat o pouti nějakým tím srdíčkem nebo jinou sladkostí. To už se dnes nedrží. Bohužel, bohužel. I ta velikonoční krásná atmosféra se vytrácí. Když jsem byl mladý, vstávalo se hodně brzo. Věděli jsme, kde budou děvčata, kam se půjde. Děvčata se schovala, grunt zepředu i zezadu zamčený, ale vikýř na hospodářském stavení otevřený. Přistavili jsme žebřík a to bylo překvapení, když jsme tam brzy zrána vpadli! To bylo křiku, smíchu a výskání. My si brávali ještě kousek jalovce. No to bylo křiku tuplem. On je ten jalovec pichlavý, ostrý. Jak někdo neměl cit v ruce, byly nohy samý krvavý šrám. No ale musí to být, krev se musí rozproudit, děvče omladit.

Jak při vzpomínce Jan Poříz pomlázku zálibně protahuje ve dlani, přemýšlím, zda si nemám raději kousek odsednout. Ale neodmítám nabídku a zkusím to. Nevydělala bych si ani na slanou vodu. Řemeslo chce fortel a roky zkušeností.

Eva Zálešáková)

*Za kamny v koutku na vrbovým proutku,
proutek se ohýbá, vajíčko se kolíbá,
proutek se zláme, slepička z něj spadne,
vajíčko se odkulí do strejčkovy stodoly,
vajíčko křáp, slepička kdák,
panimámo, panimámo, máte mi ho dát!*

„Pravda a láska musí zvítězit ...“

Slogan „Pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí“ snad v naší zemi znají všichni. Je to heslo Václava Havla, které použil v době sametové revoluce proti komunistickému režimu. Havel během svého života dobře poznal, jak totalitní a post-totalitní systémy vytvářejí atmosféru strachu, která je živena poukazováním na skutečné nebo (častěji) domnělé ohrožení ze strany vnějších nebo vnitřních (třídních) nepřátel, a jak manipulativně využívají lži a nenávisti vůči oněm domnělým nepřátelům, aby posílily svou moc. Pokud není dostatek evidentních nepřátel, které už nadšení budovatelé na tribunách s nápisem „Zrádci lidu“ poslali na popraviště, je možné si nějaké vyrobit – tak to doporučil J. V. Stalin Klementu Gottwaldovi – a následně skončil na popravišti R. Slánský. Atmosféra strachu v totalitním systému se vytváří celkem přímým způsobem, protože totalitní systém má dosti silnou pozici, aby si vynutil poslušnost svých občanů.

Atmosféra strachu může mít své místo i v demokratickém systému, i když je třeba s ní pracovat mnohem rafinovaněji než v systému totalitním, a někteří ji využívají ve své kampani, aby působili na nejnižší emoce lidí a získali je na svou stranu. Na jednom předvolebním billboardu Miloše Zemana stálo heslo, ze kterého trochu běhá mráz po zádech: „Stop imigrantům a Drahošovi. Tato země je naše! Volte Zemana!“ Poselství je jasné: imigranti nás ohrožují a podobně nás ohrožuje Drahoš, proto je třeba, abychom se zmobilizovali a zachránili naši zemi volbou toho, kdo nás od těchto zel ochrání – Miloše Zemana. Každé zjednodušení se dá samozřejmě vykládat různými způsoby. V tomto krátkém textu jsou ovšem všichni imigranti prezentováni jako ohrožení a jako nepřátelé naší země a na stejnou úroveň je postaven pan profesor Drahoš. Domnívám se, že v trestním právu existuje určitý postih za propagaci rasové a náboženské nesnášenlivosti. Heslo na onom billboardu už téměř hraničí s podněcováním ke

xenofobním postojům vůči lidem jiné rasy či národnosti. Vykřičníky v druhé části hesla na billboardu volají k zaujetí obranných bojových linií a jedna země pro jeden národ pod vedením jednoho muže... trochu připomínají jiné heslo: „Ein Volk, ein Reich, ein Führer!“

Migrace je jev starý jako lidstvo samo. Lidé migrovali kvůli vhodnějším podmínkám k životu. I na našem území došlo k přesunům mnoha lidských kultur a jazykových či etnických skupin. Země jako USA jsou vytvořeny možná z více než 99 % z imigrantů, kteří se přistěhovali během posledních 500 let. Jenom v Chicagu žilo mezi dvěma světovými válkami 300–400 tisíc přistěhovalců z území tehdejšího Československa. To, co je důležité na migraci v dnešní době, je dát jí nějakou kultivovanou podobu. Je samozřejmě, že nikdo nechce na svém území teroristy. Ale všichni migranti zdaleka nejsou teroristé – někteří jsou opravdoví chudáci, kteří přišli o všechno. Proto je třeba rozlišovat. I ve Starém Zákoně jsou zcela zvláštní ohroženou sociální skupinou „sirotek, přistěhovalce a vdova“. Hospodin upozorňuje vyvolený národ, aby je neutiskoval a aby si vzpomněl, jak se jim vedlo, když byli přistěhovalci v Egyptské zemi. Dokonce i svatá Rodina se zařadila mezi „migranty“, když museli uprchnout před králem Herodem do Egypta.

Křesťanské charitativní organizace se snaží pomáhat lidem v nouzi, mezi které patří i tzv. migranti. Křesťan, který chápe primárně druhého člověka, ať už ho zařadí do jakékoliv skupiny, jako

ohrožení sebe samého, má zřejmě určité nedostatky v oblasti teologálních ctností: má slabou víru a velmi malou nebo žádnou lásku. Kristova výzva: „Nebojte se!“ je adresována nejen učedníkům, ale i všem křesťanům a všem lidem dobré vůle do mnoha různých situací jejich života. Další důležitou Kristovou výzvou je konání skutků tělesného milosrdenství, jejichž naplňování Pán spojuje s rozlišováním u posledního soudu (Mt 25,31-46).

Podobně jako se my, křesťané, stále znovu vracíme k odkazu našeho Pána a připomínáme si jeho slova, možná by se náš národ mohl stále vždy vracet k počátkům naší novodobé svobody a demokracie a připomínat si, co je s nimi spojené, protože i v naší společnosti se může projevit nějaká únava ze stávající situace, zapomenutlivost nebo dokonce lhostejnost vůči tomu, co je s naší novodobou svobodou spojené. Havel své heslo „Pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí“ neformuloval jako přesvědčený křesťan nebo zapálený katolík, ale jako humanista hledající pravdu a usilující o její obhajobu a zároveň jako člověk přístupný dialogu a respektující druhého. Proto by mělo být toto heslo přijatelné nejen pro křesťany, ale i pro všechny lidi dobré vůle. Nesmíme být lhostejní vůči lži a nenávisti. A to se týká jak našeho osobního soukromého života, tak života naší společnosti. Můžeme jmenovat dva pádné důvody pro to, abychom si zachovali citlivost v rozlišování pravdy a lásky od lži a nenávisti: na jedné straně, lež a nenávist jsou vždy cestou do nesvobody (to ostatně ukazuje i biblické vyprávění o hříchu prvních lidí; srov. Gn 3) a také patří ke každému totalitnímu režimu, a na straně druhé, každá demokracie je křehká. Nemůžeme být tolerantní vůči lži a nenávisti, pokud nechceme, aby se naše svoboda a demokracie pomalu (nebo i rychle) proměnila v nějakou další totalitu.

Supermarket Svět v broumovském klášteře

Nevšední výstavu Supermarket Svět lze navštívit v broumovském benediktinském klášteře. Putovní projekt, který vznikl pod záštitou vizuálního umělce Petra Nikla, je určen především školním kolektivům a jiným zájmovým skupinám.

Především žáky 2. stupně základních a studenty středních škol zve projekt ke zkoumání tématu šetrného nakupování a globálních souvislostí výroby, vlastních otázek i postojů. Prohlídka výstavy, postavená na činnosti a prožitku, nabízí jiný pohled na naše nákupy. Na pěti stanovištích s interaktivními předměty a panely návštěvníci doslova zvažují své oblečení, rozeberou mobil v nadživotní velikosti, zaplatí za čokoládu pěstiteli kakaovníku a sledují, kde se peníze po cestě k němu ztrácejí. Dozví se také, odkud se zboží vzalo, za jakých podmínek bylo vyrobeno nebo kdo na tom co ztratil či získal. „*Děti se na výstavě společně zamyslí nad tím, kde je možné změnit svět k lepšímu a také*

si uvědomí, že produkty, které kupujeme, mají nezamýšlené dopady na lidi a životní prostředí. Díky výstavě pochopí význam pojmů lidská práva, fair trade nebo aktivní občanství,“ uvedla lektorka programu Pavla Semeráková.

Veškeré vzdělávací programy pro děti a mládež zastřešuje nově vzniklá Maiwaldova akademie, pojmenovaná po významném botanikovi, benediktýnovi a posledním řediteli broumovského klášterního gymnázia Vincenci Maiwaldovi. Edukační programy jsou vedeny zkušenými lektory, kteří mají pedagogické, přírodovědecké či humanitní vzdělání. Probíhají v unikátních historických prostorách broumovského kláštera nebo klášterní zahradě vhodné pro programy o divoké přírodě Chráněné krajinné oblasti Broumovsko. „*Není to tak dávno, kdy jsme přemýšleli, jak pojmenujeme cyklus environmentálních vzdělávacích programů pro děti a objevilo se před námi*

polozapomenuté jméno P. Vincence Maiwalda. Začali jsme pátrat po jeho osudu a brzy bylo jasné, že vznikající Akademie se bude jmenovat právě po něm. Maiwaldova akademie rozvíjí environmentální vzdělávání a osvětovou činnost týkající se odpovědnosti k přírodě, k sobě samým a ostatním lidem. Pojem environmentální vnímáme jako oblast, kde se prolínají vztahy k životnímu prostředí, ale také vztahy mezi lidmi a vším živým co takové prostředí utváří. Čerpáme z odkazu minulosti, interpretujeme kulturní dědictví benediktinského kláštera v duchu hesla Ad sapientiam versus - Směrem k moudrosti,“ říká o současném dění v broumovském klášteře Kateřina Ostradecká z Agentury pro rozvoj Broumovska.

Výstava Supermarket svět bude přístupná do 30. března. V případě zájmu je nutné objednat prohlídku s programem k výstavě na: martina.junkova@broumovsko.cz.

Mezinárodní den nemocných ve FN HK

Při příležitosti nedělního Mezinárodního dne nemocných navštívil v pondělí 12. února Fakultní nemocnici Hradec Králové královéhradecký biskup Jan Vokál. Za doprovodu nemocničních kaplanů a vedení nemocnice si diecézní biskup prohlédl dětské oddělení, kde se nejen pozdravil s personálem, jemuž poděkoval za jeho obětavou práci, ale navštívil i několik dětských pacientů, kterým slíbil, že se za ně bude modlit při bohoslužbě, kterou následně v nemocnici odsloužil.

Celé odpoledne zakončila prezentace Střediska rané péče Sluníčko. To se v Královéhradeckém kraji stará o malé děti, jejichž život je hned na začátku zatížen zdravotními komplikacemi.

☛ Všem dětským pacientům biskup Jan žehnal a zvláště těm nejhroženějším, předčasně narozeným dětem, bojujícím o svoji budoucnost v inkubátorech.

(Inzerce

Římskokatolická farnost Kutná Hora-Sedlec

vyhlašuje
výběrové řízení
na pozici

ředitele/ředitelky organizační složky farnosti

Jedná se o plný pracovní úvazek v přátelském pracovním prostředí s možností prodloužení na dobu neurčitou.

Farnost spravuje hojně navštěvované památky, kostel Všech svatých s kostnicí a kostel Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele (jedna ze čtyř architektonických katedrál v ČR).

Daná pozice vyžaduje manažerské zkušenosti a schopnost vést tým. Dále je nezbytné orientovat se v cestovním ruchu, církevním (křesťanském) prostředí a mít dobré vyjadřování nejen v českém jazyce, ale minimálně i jednom světovém jazyce slovem a písmem.

Farnost nabízí přátelské a inspirační prostředí, systém firemních benefitů, nástup dle dohody.

Více informací o výběrovém řízení naleznete na webových stránkách www.sedlec.info. Životopis, motivační dopis a Souhlas se zpracováním osobních údajů zasílejte na jakes@sedlec.info

Příprava na světové setkání rodin

Na několika místech Královéhradecké diecéze se začátkem roku rozběhla setkání pro rodiny a manželské páry, které jsou nejen přípravou na celosvětové setkání rodin s papežem Františkem, ale především mají prohloubit a propojit život manželských párů ve farnostech.

„V rámci diecézní pastorace manželských párů aktivně pracujeme s katechezemi svatého papeže Jana Pavla II. Třeba v neděli 28. 1. se uskutečnilo třetí setkání v Kuklenách, v rámci ročního základního formačního kurzu o teologii těla a doprovázení pro manžele, kteří chtějí svoji službou dál pomáhat ve svých farnostech. Frekventanti kurzu se seznamují s lidskou láskou podle Božího plánu, s krásou a hloubkou učení katolické církve. Následně se budou moci rozhodnout, zda se zaměří na přípravu mládeže, snoubenců, doprovázení novomanželů v prvních letech po uzavření sňatku či doprovázení manželů v náročných životních situacích. Přihlásit se může každý. Duchovní vedení v tomto případě zajišťují P. Jan Paseka a P. Stanislav Tomšíček“, říká Taťána Blažková, která je se svým manželem v oblasti práce se snoubenkami a manželskými páry aktivně nápomocna.

Diecézní formační kurz čerpá z aktuálně probíhajícího studia manželství a rodiny na Papežském teologickém institutu Jana Pavla II. pro studium manželství a rodiny v Římě, které v ČR organizuje Akademie kanonického práva. Toto studium probíhá v brněnské diecézi distanční formou, kdy dva dny v měsíci přednáší profesori z Říma nebo absolventi zmíněného papežského institutu. Mezi studujícími je i P. Stanislav Tomšíček, někteří účastníci diecézní formace manželů a také manželé Blažkovi: „Přemýšleli jsme nad tím, jak

uplatňovat získané znalosti v naší diecézi, protože papež František často mluví o doprovázení. Stále více si uvědomujeme, že různé aktivity a přednášky nestačí, a že je potřeba, aby v každé farnosti byl ideálně alespoň jeden manželský pár, který bude umět naslouchat a rozumět případným těžkostem v jiných rodinách, má hluboké ukotvení v naukách církve a má lidské předpoklady k doprovázení druhých.“

Manželské páry se pravidelně schází také v Novém Městě nad Metují. Cílem tamních pravidelných rozhovorů je zamýšlení se nad svou vírou ve světle exhortace Amoris laetitia. Novoměstská setkávání budou probíhat v lednu až červnu, každou 3. neděli v měsíci. Podobné farní rozhovory připravuje v Královéhradecké diecézi i několik dalších farností. „Jde o prostor, kde si mohou manželé uvědomit, jak žít konkrétní lásku v rodině i ve farním společenství a prakticky ukázat, jak může církev, tedy my všichni, pomoci druhým v těžkých situacích“, dodala k setkáním Taťána Blažková.

V Koclířově u Svitav je zase na první březnový víkend připravena duchovní obnova pro manžele vikariátu Litomyšl, s tématem jak růst ve ctnostech skrze porozumění sobě, svému manželovi/manželce. A protože jde o první sobotu v měsíci, kdy do Koclířova putují za Pannou Marií lidé z celé země, bude přednáška ve 14 hod. v klášterním kostele přístupná i poutníkům.

Masopustní karneval pro celou rodinu

V sobotu 10. února 2017 se po dvouleté přestávce vrátil do prostor Nového Adalbertina Masopust pro celou rodinu. Farnost při katedrále Sv. Ducha a kostele Nanebevzetí Panny Marie přizvala ke spolupráci na dětské části programu nejen osvědčený TOM Pěšinky a Ostríži, ale také KRC Sedmikráska, na celé akci se pak podílela také Papežská misijní díla, která si vzala pod patronaci večerní část pro dospělé.

Od 14. hodiny se velkém sále Nového Adalbertina chystala barevná výzdoba, přibývaly tácy a krabice s domácím občerstvením, ladila se zvuková aparatura. V malém sále si připravovali „tomíci“ stanoviště se zábavnými aktivitami, v předzářích byly motivačně vystaveny odměny. Před 15. hodinou se začaly scházet

veselé masky – nechyběli mezi nimi princezny a víly, piráti a loupežníci, různá zvířátka... Na začátku a v závěru odpoledne děti mohly v malém sále plnit úkoly na dvanácti stanovištích, přitom výhru si odnesl každý z osmi desítek soutěžících. Hlavním a velmi vydařeným bodem programu bylo veselé pásmo „O zvířátkách z celého světa“, při kterém paní Dana Pechánková roztančila a rozezpívala celý velký sál. Kdo se při soutěžení nebo plesání unavil, mohl se občerstvit výbornými dobrotami a různými nealko nápoji.

Po odpoledním karnevalu pro děti následovala od 20 hodin ve stejném duchu masopustní zábava pro dospělé. Vystoupili na ní mladý písničkář Matyáš Cibulka, Duo Ondrys, stepařská skupina Fidgety feet a orientální tanec předvedla

Účastníci Masopustu pro celou rodinu v královéhradeckém Novém Adalbertinu

(Pozvánka

23.–25. března 2018

**Postní duchovní
obnova v Želivě**

Téma:

Blížkost Boha v Písni písní

Vede:

Václav Čáp, dlouholetý
spolupracovník otce
Eliase Velly

Přihlašování:

recepce@zeliv.eu
731 598 889
www.zeliv.eu

20.–21. dubna 2018

**Kurz práce
s biblickými
postavičkami
v Želivě**

Přihlášení:

604 893 831,
farnostzeliv@gmail.com

studentka Natalie Haddad. Nejoriginálnější masky, jako např. lyžníci, „Pražská kavárna“, barevné pastelky, Star wars nebo Červená karkulka s myslivcem či páv s pávicí, byly odměněny hodnotnými cenami.

Výtěžek této zdařilé akce byl věnován projektu Papežských misijních děl, zaměřeného na Misijní nemocnici v zambijské Minze, která pečuje o HIV pozitivní děti do pěti let. Nemocnice se nachází ve venkovské oblasti s chudým obyvatelstvem, z nichž je většina nakažena virem HIV. V současnosti je v nemocniční péči asi 150 infikovaných dětí. Projekt PMD financuje výdaje na léčbu, stravování a další potřeby pro nemocné děti.

Iva Vojkůvková a Veronika Pavlů)

Biskupství se bude podílet na výstavbě budovy v Karlíně

Novou multifunkční budovu, navrženou uznávaným slovinským architektonickým studiem Bevk Perović Arhitekti, zainvestuje spolu se společností Karlín Group Biskupství královéhradecké v Křižíkově ulici v pražském Karlíně.

Objekt nabídne sedmdesát převážně větších bytů a dále kanceláře, provozovny a prodejny v nižších patrech objektu. Parkování a další zázemí objektu bude umístěno v podzemních garážích. Budova bude umístěna v proluce mezi stávajícími karlínskými budovami a svým architektonickým pojetím vytvoří významný městotvorný prvek. Sousedit bude přímo s nově vybudovaným parkem a v atriu bude mít vlastní zahradu. Celkové investiční náklady projektu, který zahrnuje cca 12 000 m² v nadzemních podlažích a tři podlaží v podzemí, budou kolem 670 mil. Kč.

„Jsme dlouhodobým investorem, který klade velký důraz na etický charakter investic. Pro projekt v Karlíně jsme se mimo jiné rozhodli proto, že naším partnerem je společnost, která úspěšně rozvíjí toto území a dává mu novou, přívětivou tvář,“ uvedl královéhradecký biskup Jan Voškál.

Stavba nového domu by mohla být zahájena na přelomu tohoto a příštího roku a s jejím dokončením se počítá v roce 2020. Celý projekt je unikátní nejen architektonickým pojetím ale i investičním plánem, který je založen na prodeji všech prostor konečným majitelům, a to včetně kanceláří a provozoven, u nichž především jde na místním trhu o dosud ojedinělé řešení.

„Klasické dělení budov na rezidenční a kancelářské je dle našeho názoru minulostí. Existuje celá řada úspěšných

Na výstavbě nové multifunkční budovy se 70 byty, kanceláři a provozovny v pražském Karlíně se spolu se společností Karlín Group bude investičně podílet Biskupství královéhradecké.

firm a živnostníků, kteří chtějí vlastní kanceláře a provozovny vlastnit a nikoliv pronajímat. Naším klientům zároveň nevadí sdílet společné prostory a zázemí v rámci jednoho domu, naopak v tom spatřují zajímavou synergii a zdroj živého, inspirativního prostředí. Jde o nový trend sledující potřeby moderního městského člověka a Karlín Group chce být u toho,“ sdělil Jan Ludvík, partner Karlín Group.

Projekt vhodně doplňuje investiční záměry královéhradeckého Biskupství. Jednání o investici včetně všech smluvních

záležitostí probíhalo několik měsíců a na straně Biskupství se ho účastnil početný tým včetně externích odborníků, jehož součástí byli i poradci z KPMG (celosvětová síť poradenských společností poskytujících služby v oblasti auditu, daní a poradenství).

„Tento obchod vnímáme jako prestižní spojení dvou důvěryhodných partnerů v atraktivním projektu a jsme rádi, že jsme mohli být u toho“ doplnil Miroslav Linhart, partner oddělení nemovitostí společnosti Deloitte, která obchod zprostředkovala.

Vztah křesťanství a otázek genderového uspořádání

Do Hradce Králové se v pondělí 12. února sjeli diecézní kněží, aby se vzdělali v tématu, které hýbe v poslední době společností – v genderovém uspořádání světa tak, jak jej máme vidět přirozeným pohledem, v kontrastu s genderovým modernistickým názorem, který začíná ovlivňovat lidské životy již od mateřské školky.

„Už Karel Marx apeloval na produktivitu v rodině – více žen do průmyslové výroby, legalizace potratů, aby mohlo více žen pracovat. Zkrátka v duchu teze, která praví, že to, co je dáno biologicky v lidském těle, je chápáno jako omezení ducha a omezení absolutní svobody od čehokoliv. Tady vůbec nemluvíme o Bohu, protože v této genderové ideologii je Bůh, který stvoří člověka a určuje mu, zda bude mužem nebo ženou, někým, kdo naprosto tuto ideologii omezuje“, řekl na úvod své přednášky P. Tomáš Reschel. „Všechno to, o čem tady slyšíme, je důsledkem touhy člověka si jen užívat. A musím se přiznat, že mě tyto výmysly až uráží. Jsem rád, že jsem vyrostl ještě v normální rodině a společnosti“, řekl o demagogii genderu generální vikář Josef Socha.

Jako velké nebezpečí, které přichází přes sociální sítě k mladým lidem, vidí

současné tendenční genderové hnutí ředitel DCŽM Vesmír P. Tomáš Hoffmann: „Genderová ideologie je postavená velmi lákavě z hlediska moderního liberalismu a volně vnímané svobody, protože pobízí, aby si jedinec určil, kým chce být, třeba zda mužem nebo ženou. Tedy aby nepřijímal žádnou na něm nezávislou danost, určenost a také aby nevnímal nějaké soužití jako správné či špatné. Přestože víme, že přirozené je pouze soužití muže a ženy a že se člověk rodí ze ženy a muže – jiná možnost přirozeného předání života není.

Přesto se pro tu silnou mediální masáž může stát, že mladého člověka tato zcestná nabídka osloví, zvláště, když je mu podsouvána v době puberty, kdy se teprve identifikuje s pohlavím, které mu bylo dáno přirozeným řádem. Jako křesťané bychom se ale současného trendu genderu neměli bát! Naopak mladým lidem je

třeba předkládat ideál přirozené rodiny, mluvit s nimi o zamilovanosti, která přeroste ve skutečnou a věrnou lásku. Je ale nutné také vysvětlovat, proč je gender zruďná ideologie a že je to uměle vyrobený fenomén z prioritní touhy pouze po požitku a potěšení.“

Zastánci genderové ideologie deklamují, že genderová identita je dána nikoli biologickým pohlavím, ale vnitřním subjektivním prožíváním. A Petr Dvořák z olomoucké Cyrilometodějské teologické fakulty, k tomu jako další přednášející dodal: „Tradiční pozice, kterou třeba hájit, je, že existuje biologické pohlaví, které je dané a které je součástí lidské přirozenosti a z tohoto pohlaví se odvozuje mnohé, které se nazývá pravým genderem – role otce a matky, chování mužů a žen. Staňme se aktivisty a braňme tradiční a přirozené hodnoty!“

Fotografujete zajímavé události v diecézi?

Sdružení fotografů Člověk a víra hledá fotografy, kteří by v rámci sdružení fotografovali zajímavé události v Královéhradecké diecézi. Fotíte-li rádi, přidejte se do party dobrých fotografů a i vaše fotografie mohou být k vidění v rámci výstav Člověk a víra. Možná právě vám se podaří zachytit historické milníky a okamžiky v životech lidí a Církve. Více na 2. straně obálky Adalbertu nebo www.clovekavira.cz

člověk
VÍRA

ALBRECHT
GRIMOVÁ
CHALOUPKA

Nabídka programů Hoješín u Seče 2018

■ 6. 4., 4. 5. a 1. 6.

Pobožnost prvních pátků
adorace od 9:00

■ 6. 3., 20. 3. (od 18:00) **Večery o víře**

■ 3. 3., 17. 3. 7. 4., 21. 4., 5. 5.
a 2. 6. (od 17:00)

Společnost mládeže 12–15 let

■ 4. 3.

Postní duchovní obnova pro všechny
Téma: „Křesť“
Vede: P. Petr Soukal – kaplan
z Havlíčkova Brodu, novokněz

■ 8. 3., 15. 3., 22. 3. (od 9:00)

Postní čtvrtky – celodenní adorace
a mše svatá za naši diecézi, za biskupy,
kněze a nová povolání

■ 29., 30. a 31. 3.

**Velikonoční triduum
na Hoješíně**

■ 14. 4. a 28. 4. (od 15:00)

Velikonoční chválové odpoledne

■ Květen – říjen

**Možnost poustevničení, ztišení
a duchovního načerpání**

■ Červen – září

**Nabídka dovolené v klášteře
pro rodiny**
zámek, domek, chata, stan

■ 11. 5. – 13. 5.

**Duchovní setkání pro děvčata
13–17 let**

Téma: „Jak znáš sama sebe
aneb více o světě žen“

Vede: P. Petr Petřivalský OFM Cap.,
sestry františkánky a psychologička
Maruška Nováková

■ 17. 5. – 20. 5.

Víkend pro nezadané od 28 let
Vede: Miloš a Eva Jindřichovi

■ 19. 5.

**Konference o sr. Elišce Pretschnerové
v Hradci Králové**

■ 25. 5. – 27. 5.

Víkend pro děvčata 7–14 let

Téma: „Celé nebe v nás“

Vede: P. Pavel Rousek a sestry
františkánky

■ 1. 6. – 3. 6.

Duchovní setkání manželů s dětmi

Téma: „Rodina je školou středu aneb
kyvadlo života“

Vede: PhDr. Vlastimil Sojka
a tým sester

■ 8. 6. – 10. 6.

Duchovní obnova o modlitbě

Téma: „Modlíci se víra“

Vede: P. Mgr. Karel Satoria

■ 15. 6. – 17. 6.

Duchovní setkání pro chlapce 7–14 let

Téma: „Tlučte a bude vám otevřeno“

Vede: sestry a tým křesťanských skautů
z Prahy

■ 29. 6. – 01. 7.

**Duchovní obnova nejen pro ctitele
sv. Františka**

Téma: „Láska sv. Františka
k Matce Boží“

Vede: sestra Ludmila Pospíšilová OSF

■ 8. 7. – 14. 7.

Minitábor pro děti 7–12 let

Téma: „Gedeon“

Vede: Tom Margold a tým

■ 19. 8. – 25. 8.

Ignaciánské exercicie

Vede: otec Vojtěch Suchý SJ

Po celý rok nabízíme pro farnosti v naší diecézi besedy o zasvěceném životě, svědectví o našem povolání a o životě modlitby, besedy pro ženy a biblické tance.

Nabízíme pro školy v okolí program „Vstupy do škol“ s poselstvím křesťanských svátků.

Bližší informace o akcích najdete na
www.hojesin.signal.cz, facebook.com/hojesin
nebo u s. Gratie OSF (kontakt:
733 755 824, hojesin.osf@seznam.cz).

Postní čtvrtky v Hoješíně

**Den modliteb
za naši diecézi, biskupy,
kněze a nová povolání**

od 9:00 možnost přijít
k tiché adoraci
v 16:00 nešpory
v 16:15 rozjímavý bolestný
růženec
v 17:00 mše svatá

Mši svatou bude sloužit:

8. 3. o. biskup Josef Kajnek
15. 3. o. biskup Jan Vokál
22. 3. o. biskup Jan Vokál

Srdečně vás všechny zveme ke společné modlitbě

www.hojesin.signal.cz,
facebook.com/hojesin

Tři poutní místa diecéze nově národními kulturními památkami

Mezi devatenácti nově zařazenými národními kulturními památkami České republiky má Královéhradecká diecéze tři zástupce, tři poutní místa – Hora Matky Boží u Králík, poutní areál Homol a poutní areál s kostelem Panny Marie Pomocné a jezuitskou rezidencí na Chlumku u Luže.

Hora Matky Boží

Poutní areál Hora Matky Boží u Králík s kostelem Nanebevzetí Panny Marie Hora Matky Boží u Králík je významný raně barokní poutní areál z přelomu 17. a 18. století. Je významnou krajinnou dominantou u města Králíky. Jedná se o tradiční kompozici barokních poutních areálů s centrálním kostelem a nádvořím obklopeným ambity. „*Dá se nyní předpokládat větší popularizace místa, jsem rád, že se místo dostane do povědomí široké veřejnosti a tím se zvýší i návštěvnost areálu. Možná bude mít tato nová situace vliv na dotační politiku, každopádně je jasné, že všechny další opravy areálu už nebudeme řešit s městem Králíky, nýbrž s Krajským úřadem Pardubicích*“, popsal očekávané změny P. Karel Moravec, rektor poutního místa.

Chlumek

Homole

Chlumek u Luže

Poutní areál s kostelem Panny Marie Pomocné a jezuitskou rezidencí na Chlumku u Luže byl dokončen v roce 1669. Je významnou uměleckou památkou z rozhraní raného a vrcholného baroka. Jako komplexní umělecké dílo patří k nejvýznamnějším projevům doby kolem r. 1700 nejen v kontextu českého, ale celého středoevropského baroka. Jako prvořadá dominanta areál určuje charakter širokého okolí. „*Povýšení kostela mezi národní kulturní památky otvírá dveře k finančním dotacím. Potřebovali bychom opravit osm rohových kaplí na balustrádě, které poškozují povětrnostní vlivy*“, řekl P. Josef Hubálek, v Luži působící dvacet let.

Homole

Poutní kostel Panny Marie Bolestné založila na Homoli roku 1692 hraběnka Terezie Elenora z Ugarte, která nechala následně roku 1696 postavit před průčelí kostela středoevropský unikát – široké přímé schodiště skládající se ze 153 stupňů a 16 odpočívadel, podle počtu Zdravasů a Otčenášů v modlitbě růžence. „*Kopec s kostelem a schodištěm má tři vlastníky, farnost a dvě malé obce. Zařazení areálu mezi národní kulturní památky je samozřejmě pro nás vlastníky poctou, ale i závazkem udržovat památku v pořádku, což vzhledem k tomu, že jsme malé obce, není vůbec jednoduché*“, řekl k události starosta obce Lhoty u Potštejna Jan Růžička.

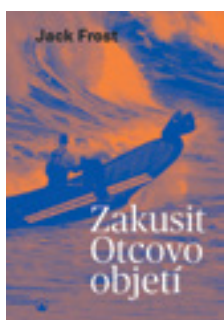
(Knižní tipy

Karmelitánské nakladatelství

www.ikarmel.cz
 Komenského 328, 509 01 Nová Paka
 Velké nám. 36, 500 01 Hradec Král.
 zasilky@kna.cz, tel. 384 420 295
 www.kna.cz/prodejny

Jack Frost

Zakusit Otcovo objetí

Autor popisuje své setkání s Bohem i to, jak radikálně proměnilo jeho manželství, rodinu i duchovní službu. Současně odhaluje problémy, které mohou člověku bránit prožívat důvěrný vztah s Bohem jako milujícím Otcem. Brož., 244 s., 349 Kč

Anselm Grün

Otče, odpusť jim

Seďm Ježíšových slov na kříži

Anselm Grün nám zde nabízí vynikající pomůcku k postní duchovní obnově. Můžeme z ní čerpat po celou dobu postní, ale i jen pro víkendovou rekolekci, lze ji použít soukromě i ve společenství. Brož., 112 s., 199 Kč

Sloupnické zasvěcení

Na první postní neděli 18. 2. 2018, dva dny před svátkem svatých fatimských pasáček sv. Františka a sv. Hyacinty Marto se uskutečnilo zasvěcení naší farnosti ve Sloupnici Neposkvrněnému Srdci Panny Marie a skrze ni Bohu. Na zasvěcení jsme se s celou farností připravovali modlitbou nověny k Panně Marii Fatimské a modlitbou svatého růžence se zasvěcením jednotlivých stavů před samotnou mší svatou.

Velké Pán Bůh zaplať, patří otci Tomáši Reschelovi z farnosti Ústí nad Orlicí, který byl ochoten tento akt zasvěcení uskutečnit a v neposlední řadě Haně Francákové z Fatimského apoštolátu v Koclířově, která velkou měrou pomohla k důstojnému a krásnému průběhu této slavnosti. Velkou posilou pro nás byla i přítomnost relikvií svatých Františka a Hyacinty, jejichž první liturgickou památku po jejich svatořečení loňského roku papežem Františkem v portugalské Fatimě, oslavíme v úterý 20. února 2018.

Jako farnost jsme byli svědky, že kde je dobrá vůle a touha po slávě Boží, Bůh doplní, na co lidské síly nestačí. Že pomůže (On) překonat překážky, které se vždy staví dobrému dílu do cesty a mnohonásobně odplatí dobro, které tento svět bohužel

nezná. A tím jsou skutečná vnitřní radost, pokoj srdce a jistota, že jsme dětmi nebeského Otce a Panny Marie. Také věříme, že tímto aktem svěření se pod mocnou ochranu Matky Boží vyprosíme ochranu pro naši farnost v tak neklidných a nejistých časech, jaké bezpochyby nyní můžeme pozorovat, ať už na národní nebo mezinárodní úrovni. A stále se vyostřující. Příklad dvacátého století, snad nejkrvavějšího v dějinách lidstva a významu fatimských událostí pro řešení těchto problémů by nás neměl nechat být lhotejnými.

A v neposlední řadě doufáme ve vyslyšení našich modliteb za nového dobrého kněze podle Srdce Ježíšova, který by nás vedl po Božích cestách, učil lásce k Bohu, Panně Marii, Církvi, svátostem a Svatému otci. Jak jsme to již v naší farnosti zažili za působení drahého kněze P. Bernarda Jiřího Špačka OP. Nelze zapomenout na jeho osobní příklad důstojné modlitby svatého růžence před každou mší svatou společně s farníky, když ho zrovna nebylo zapotřebí ve zpovědnici. Z plodů jeho práce se nyní jako farnost můžeme těšit a můžeme se jen snažit, abychom je uchovali i pro další generace, které v naší farnosti, díky Bohu, zatím v hojné míře přibývají.

Jiří Doleček)

Vzpomeňme na kněze v misiích a věnujme jim mešní intence

„Radost z konání dobra je jediným opravdovým štěstím.“

Lev Nikolajevič Tolstoj

Pokud chcete smysluplně pomoci kněžím v misiích, můžete nechat odsloužit mši svatou v misijních krajinách na svůj úmysl. Psaný text úmyslu se nepředává. Mše svaté jsou slouženy na úmysl, který zná Bůh a osoba, která intenci věnovala.

Pro opravdovou pomoc je dobré na 1 intenci přispět alespoň 250 Kč.

Mešní intence je pro kněze v misiích často jediný způsob příjmu, protože nedostává žádný plat a musí si vystačit z darů

dobrodinců. Často také překonává velké vzdálenosti a do některých farností se dostane jen několikrát za rok. Rovněž musí řešit problémy bídy, nemocí, hladu i pronásledování a často z přijatých darů pomáhá chudým.

Intence jsou předávány vždy do nejchudších oblastí v misiích, kam Papežská misijní díla z ČR pomáhají. Země vybírá Národní kancelář PMD.

Kam peníze na mešní intence misionářům poslat?

Adresa: Papežská misijní díla, Na Kropáčce 30/1, Hradec Králové 500 03, číslo

účtu: 72540444/2700, variabilní symbol: 321, specifický symbol: členské číslo, pokud máte. Do zprávy pro příjemce uveďte počet intencí. Za jakoukoliv pomoc upřímně děkujeme!

Pro usnadnění administrativy a komunikace ohledně darů je dobré, když se dárci přihlásí jako člen PMD do programu „Dárcovství“. Výhodou členství je snazší identifikace dárce a zpětná vazba (informace o přijetí daru). Za dary (kromě mešních intencí) lze členům automaticky vystavovat potvrzení o přijetí platby. Každý člen PMD také 2× ročně dostává Misijní zpravodaj a je za něj denně sloužena mše svatá ve vatikánské bazilice sv. Petra.

Misijní karneval v Letohradě

O tom, že se děti z Papežského misijního díla děti umí s ostatními dětmi a dospělými dobře bavit, se mohli přesvědčit návštěvníci Misijního karnevalu v Letohradě na Orlici, který již pošesté pořádala Misijní klubka z Letohradu a ze Slatiny nad Zdobnicí.

Vyzdobený sál misijními symboly místní Orlovny přivítal děti a rodiče nejen z Letohradu, ale také z Dolní Dobrouče, Dolní Čermné, Slatiny nad Zdobnicí, Dlouhoňovic, Hradce Králové a Nekoře. Začátek karnevalu patřil Hymně Papežského misijního díla dětí „Pošli mě, půjdu já“, při které se mávalo papírovými srdíčky v barvách všech kontinentů. Pak už se děti i dospělí s chutí zapojovali do připravených soutěží, tanců a her, nechyběla proměna v maskách či ukazovací písničky. Moderování se již tradičně ujala diecézní ředitelka Papežských misijních děl v královéhradecké diecézi Bronislava Halbrštátová a svou návštěvou potěšil přítomné i národní ředitel PMD jáhen Leoš Halbrštát.

S občerstvením pomáhaly maminky z obou Misijních klubek a tým starších děvčat, které pro letošní rok zvolily indiánské oblečení, nachystal akci nazvanou „Svým dárkem pomůžeš v misiích“. Každý účastník karnevalu si odnášel nějaký dárek domů a svým dobrovolným

příspěvkem pomohl k výtěžku, který pomůže podpořit projekt papežských misíí pro chudé děti v misiích. Radostnou atmosféru karnevalu dotvářejí fotografie, které přikládáme a těšíme se na další akce, kterými posilujeme naše společenství a můžeme pomáhat druhým.

Malé ohlédnutí za cestou do Indie

Loni v listopadu jsem měl příležitost s dalšími zástupci hradecké Diecézní charity navštívit partnery a koordinátory projektu Adopce na dálku® v Indii. Během naší výpravy jsme potkali také tisíce indických školáků a desítky absolventů našeho projektu.

Vzdělání dává chudým dětem budoucnost

Po přistání v Bangalore, hlavním městě státu Karnátaka, se nás ujali spolupracovníci místního arcibiskupa Bernarda Morase. Navštívili jsme tu vzdělávací centra pro chudé děti, jejichž provoz je financován z Tříkrálové sbírky. Děti si pro nás připravily originální taneční a hudební vystoupení. Prezident Diecézní charity Mons. Josef Suchár jim poděkoval a povzbudil je k dalšímu studiu. Do těchto center školáci dochází denně kromě neděle a lektori jim bezplatně pomáhají s domácími úkoly. Naš první den v Indii pak završila téměř jedenáctihodinová jízda nočním vlakem na sever do 600 km vzdáleného města Belgaum.

S belgaumskou diecézí spolupracuje hradecká Charita již od roku 2000. Na základní škole nedaleko místního biskupství nás přivítala skupina indických skautek v modrých stejnokrojích. Po obědě jsme si prohlédli také dvě venkovské školy, do nichž chodí děti prostých rolníků. Některé z nich jsou zapojeny do

ⓘ Vystoupení žáků ve škole v Mansapuru. Foto: Vojtěch Homolka

ⓘ Děti v jednom z dvaceti vzdělávacích center v Bangalore. Foto: Vojtěch Homolka

Adopce na dálku®. K podporovaným žákům patřila i Gayatri, která už nyní pracuje jako učitelka v jedné z navštívených škol.

Další den patřil setkání s dětmi ubytovanými v blízkosti internátní školy Divine Mercy ve čtvrti Manchhe v Belgaum. Škola a dívčí internát byly postaveny díky finanční podpoře dárců hradecké Diecézní charity, která se podílela i na vybavení internátu pro chlapce. Většinu školáků z obou internátů na dálku podporují čeští a slovenští dárci. Večer nám děti předvedly takřka profesionální kulturní program. Poté jsme se setkali s univerzitními studenty a úspěšnými absolventy programu Adopce na dálku®. Z podporovaných dětí se díky vzdělání stali strojní inženýři, učitelky či účetní.

Vystoupení si připravili také žáci ostatních venkovských škol a dětem jedné z nich na oplátku zatančila naše kolegyně. Před další ze škol mohl každý z nás zasadit kokosovou palmu.

Pomáhají i tříkrálové peníze

Po prohlídce skalních chrámů z 6. a 7. století jsme se vydali do Karadi, jednoho z nejdlehlších míst v diecézi. Již dříve zde byly postaveny domky pro chudé z prostředků Tříkrálové sbírky.

Zanedlouho by tu měla vyrůst i nová škola. Bude také potřeba pořídit školní autobusy pro děti ze vzdálenějších vesnic, které musí chodit do školy několik kilometrů pěšky. V období dešťů, kdy jsou cesty rozbahněné, se tyto děti jinak než busem do školy nedostanou.

Předposlední den v diecézi Belgaum vyplnila především cesta do vesnice Mansapur. V té stojí několikapatrová škola, jejíž výstavba byla zčásti hrazena z Tříkrálové sbírky. Opozdál se vyjímá kostel sv. Josefa, o jehož vybudování se zasadil Mons. Josef Suchár a biskup Mons. Jan Vokál jej v roce 2012 vysvětil. Nyní je prioritou podpora odlehle venkovské oblasti Karadi, zdůraznil zdejší biskup Peter Machado během naší odpolední schůzky.

Z Belgaum jsme se přesunuli do malého státu Goa. Na teploměru bylo hodně přes 30 °C, a tak přišlo vhod osvěžení v Arabském moři. Následoval zpáteční let do Bangaloru a cesta z letiště vedla nejprve do nedaleké obce. Tam na nás čekalo deset mladých mužů bez vyučení, kteří získali řidičské oprávnění díky kvalifikačním kurzům podpořeným z Tříkrálové sbírky. Všichni nám říkali, jak jim tento projekt pomohl. Někteří se stali profesionálními řidiči, jiným kurz umožnil převážet do města na trh vlastní úrodu. Ve všech případech přispěla Tříkrálová sbírka ke zvýšení jejich životní úrovně.

Vděčnost a odhodlání pomáhat dalším potřebným

Příští den ráno dorazila na arcibiskupství v Bangaloru početná skupina absolventů projektu Adopce na dálku®. Byli to většinou univerzitní studenti, kteří mluví výbornou angličtinou, a v nejbližší době budou hledat pracovní uplatnění. Jsou velmi

vděční svým dárcům za finanční podporu. Zároveň jsou odhodlaní sami pomáhat lidem v nouzi – například autistickým dětem nebo ženám, které se staly obětí násilí. Jedna budoucí bankovní úřednice se rozhodla, že začne finančně podporovat chudé dítě. Současně na arcibiskupství zavítala skupinka švadlen, kterým stejně jako zmíněným řidičům pomohla Tříkrálová sbírka. Původně nevyučené ženy se přihlásily do kvalifikačního kurzu, kde se naučily šít. Některé teď pracují jako švadleny, jiné zůstaly v domácnosti a vylepšují rodinný příjem šitím na zakázku. Odpoledne pak proběhlo jednání s arcibiskupem Morasem a večer byl vyhrazen prohlídkám kostelů.

Poslední listopadovou neděli zahájila slavnostní mše, kterou celebuloval arcibiskup Moras, a předvánoční besídka, na níž otec arcibiskup obdržel dort k 50. výročí kněžského svěcení. Přítomné děti zapojené do Adopce na dálku® pak utvořily frontu na vánoční dárky, které byly nakoupeny z příspěvků dárců. Jejich výběr zajišťují indičtí partneři, kteří zohledňují skutečné potřeby dětí z nejchudších rodin. Letos každé dostalo moskytiéru.

Setkání s indickými partnery bylo pro mě jako pro nového vedoucího projektu Adopce na dálku® velmi přínosné. Přímá komunikace a posilování důvěry prostřednictvím osobního jednání jsou nenahraditelné. Při návštěvách škol a internátů jsme poznali podmínky, v jakých indické děti žijí. Podařilo se nám také shromáždit další příběhy úspěšných absolventů projektu, které ukazují, že dlouholetá podpora dárců má smysl a nese své plody. Tyto příběhy a také osudy řidičů a švadlen, kterým pomohla Tříkrálová sbírka, budou postupně zveřejňovány na webu www.adopce.hk.caritas.cz.

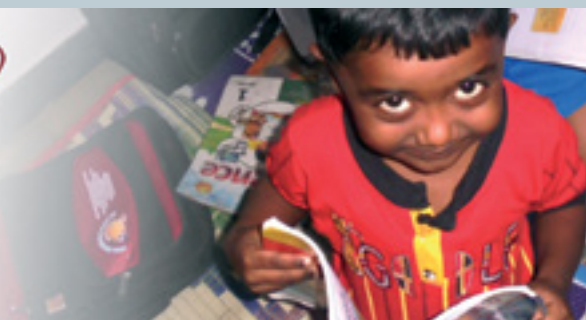
Vojtěch Homolka, vedoucí Adopce na dálku®)

Chcete potěšit své blízké? Přemýšlíte, co by jim udělalo radost?

ADOPCE NA DÁLKU®
Projekt na pomoc chudým dětem v Indii

DÁRCOVSKÝ CERTIFIKÁT
DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

**Věnujte originální dárcovský certifikát ruční výroby
v podobě záložky do knihy s pohyblivým srdíčkem.**

Více na www.adopce.hk.caritas.cz nebo na facebooku.

(KALENDÁŘ NA BŘEZEN

Rychnov nad Kněžnou

■ 16. - 17. 3. Stacionář sv. Františka
Velikonoční jarmark

Můžete se těšit na ukázky výrobků klientů pro jarní dekorace, které budou i k zakoupení. V doprovodném programu výtvarné aktivity pro děti a káva pro dospělé.

Více na www.rychnov.charita.cz

Jaroměř

■ 20. března
Benefiční koncert Pavla Šporcla
pro Domov sv. Josefa

Městské divadlo od 19 hod. Vstupenky k zakoupení v Infocentru Jaroměř, tel. 491 847 220. Přijďte oslavit sv. Josefa hudbou! Děkujeme Vám.

Více na
www.domovsvatehojosefa.cz.

Diecézní charita Hradec Králové
vyhlašuje

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ

na obsazení místa

„ředitel/ředitelka Farní charity Náchod“

Požadavky:

- VŠ/SŠ vzdělání
- manažerské a organizační schopnosti
- bezúhonnost

Strukturovaný životopis s uvedením dosažené kvalifikace, zkušeností, dovedností a motivace k práci v charitní organizaci, dále **doporučení duchovního správce** zašlete nejpozději **do 30. 4. 2018** na adresu:

Diecézní charita Hradec Králové
Velké náměstí 37

500 01 Hradec Králové

Obálku označte nápisem „VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ“

(AKTUALITY

Nové zázemí pro služby novohradské Charity v Hlinsku

Nové Hrady u Skutče/Hlinsko: Vytvoření Centra sociálních služeb Hlinsko za účelem zkvalitnění a rozšíření zde poskytovaných sociálních služeb, a také zvýšení jejich dostupnosti a operativnosti ve městě a okolí – to vše je hlavním cílem projektu, který Oblastní charita Nové Hrady u Skutče zahájila již v létě loňského roku.

Charita má v Hlinsku ve vlastnictví rodinný dům v Erbenově ulici, ve kterém do doby, než započala rekonstrukce, sídlila prodejna charitních výrobků, sklad kompenzačních pomůcek, sklad humanitární pomoci a kancelář zdravotních sester, které poskytují ošetrovatelskou službu. Na jaře příštího roku by se do nově zrekonstruované budovy měly přestěhovat služby Osobní asistence, Pečovatelská služba, Sociálně terapeutické dílny a Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi. Více také na www.novehrady.charita.cz.

Ludmila Dostálová)

Městeckým už svítá na lepší časy, ale stále hledají pomoc a podporu

Čachotín u Chotěboře: U Městeckých z Čachotína, které v roce 2015 zasáhla nečekaná a vážná nemoc tatínka Aleše, je po dvou letech vidět pokrok. A to i díky Šipce – sociálně aktivizační službě pro rodiny s dětmi při Oblastní charitě Havlíčkův Brod. Její vedoucí Jitka Muzikářová rodinu pravidelně navštěvuje a pomáhá zejména mamince Kateřině, která je na domácnost a náročnou péči o manžela i tři dcery v podstatě sama.

Pan Aleš utrpěl před lety tepenné krvácení do mozku. Jeho stav byl velmi vážný a život mu visel na vlásku. Lékaři zjistili, že má vrozenou vadu. Po dvou operacích mozku a operaci kyčlí je nyní

(Rodině Městeckých z Čachotína u Chotěboře pomáhá Šipka – sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi při Oblastní charitě Havlíčkův Brod. Foto: archiv rodiny

odkázaný na lůžko a 24hodinovou péči, kterou zajišťuje jeho paní. Díky rehabilitaci a cvičení se sice jeho zdravotní stav za posledního půl roku zlepšil, ale stále ho trápí zavápnění levého lokte, kvůli kterému je ruka nepoužitelná a bolestivá. Pan Aleš potřebuje další rehabilitace s odborníky, které jsou však hodně finančně náročné. Rodina šetří, kde se dá. Vzhledem k vysokým nákladům na léčbu manžela a zajištění základního chodu domácnosti to ale maminka nemá vůbec snadné.

„Vítám skutečně každou pomoc, ať už finanční, tak i materiální. Nejvíce potřebujeme pomůcky proti proleženinám, hlavně jednorázové podložky na manželovu postel nebo čistící spreje. Výhledově by nám pomohlo použité, hlavně jarní a letní oblečení pro dcery, kterým je nyní 8 let, 3,5 a 2,5 roku. Pokud by se našel někdo, kdo by nám chtěl pomoci, může zavolat přímo mě a domluvíme se. Moje telefonní číslo je 777 048 666,“ říká s díky mladá maminka. Více také na www.hb.charita.cz.

Aneta Slavíková)

Výsledky Tříkrálové sbírky 2018 v královéhradecké diecézi

Název Charity	Počet pokladniček	Výnos v Kč
Charita Přelouč	110	275 064
DCH HK - Nové Město nad Metují	44	276 315
Farní charita Chrudim	200	916 115
Farní charita Dobruška	131	664 724
Farní charita Dolní Újezd	36	260 142
Farní charita Dvůr Králové nad Labem	116	357 310
Farní charita Litomyšl	107	511 480
Farní charita Náchod	203	1 018 435
Farní charita Rychnov nad Kněžnou	132	806 492
Farní charita Studenec u Horek	36	162 565
Oblastní charita Červený Kostelec	232	913 218
Oblastní charita Havlíčkův Brod	450	2 360 880
Oblastní charita Hradec Králové	384	1 483 278
Oblastní charita Jičín	106	393 121
Oblastní charita Jilemnice	72	390 807
Oblastní charita Kutná Hora	177	727 034
Oblastní charita Nové Hrady u Skutče	236	931 589
Oblastní charita Pardubice	427	1 245 772
Oblastní charita Polička	152	786 520
Oblastní charita Trutnov	56	191 248
Oblastní charita Ústí nad Orlicí	586	2 895 811
Koleda celkem	3 993	17 567 920

Poznámky a vysvětlivky: Uvedené údaje jsou až do úplného zkontrolování dokladů pouze orientační. DCH HK = Diecézní katolická charita Hradec Králové (u DCH HK je uveden výtěžek sbírky v Novém Městě nad Metují a okolí).

Více informací o Tříkrálové sbírce 2018 naleznete na internetu na www.hk.caritas.cz a www.trikralovasbirka.cz.

Děkujeme všem dárcům za štědrost a solidaritu!

(AKTUALITY

Tříkrálová sbírka vynesla přes 17,5 milionu korun. Děkujeme!

Královéhradecká diecéze: Díky štědrosti a solidaritě dárců se koledníkům v naší diecézi letos podařilo vybrat rekordních více než 17,5 milionů korun českých. Výtěžek sbírky tak předčil ten loňský o 2,5 milionů. Do ulic vyrazilo také více skupinek, koledování přálo i počasí a připojily se nové obce. Z darovaných peněz budou podpořeny především charitní služby pro nemocné a potřebné v těch regionech, kde byly vykoledovány. Část výtěžku sbírky poputuje na humanitární projekty v zahraničí.

„Děkuji všem štědrým dárcům za důvěru a koledníkům za obětavou pomoc. Velké poděkování za zdárný průběh Tříkrálové sbírky patří také všem duchovním, místním organizátorům sbírky, farnostem a dobrovolníkům. Jsem rád, že tříkrálová tradice, která i pomáhá a přirozeně propojuje všechny generace, oslovuje stále více lidí a dobrovolníků. Díky Vám všem, že pamatujete na ty nejpotřebnější, kterým naše Charity pomáhají,“ říká RNDr. Jiří Stejskal, ředitel Diecézní charity Hradec Králové.

Výsledky Tříkrálové sbírky v regionech najdete na straně 35 nebo na www.hk.caritas.cz, kde se dozvíte další informace o záměrech a doprovodných akcích. Také celostátní výtěžek sbírky činí rekordních více než 114 milionů korun i s výnosem dárcovských SMS, které zaslali diváci v průběhu Tříkrálového koncertu v Brně odvysílaného Českou televizí. Podrobnosti naleznete na www.trikralovasbirka.cz.

Exercicie s P. Eliasem Vellou OFM Conv.

Výstup na horu manželství

Červený Kostelec / Kino LUNÍK

Sobota
9:00 hod.

19. 5. až 23. 5. 2018

Středa
12:00 hod.

Prezence účastníků 19. 5. 2018 od 7:30 hodin

Cena v předprodeji do 11. 5. 2018:

dospělí: 700 Kč,

studenti, ZTP, ZTTP a důchodci: 400 Kč,

děti do 6 let bez nároku na sedadlo zdarma, děti od 6 let do 15 let: 100 Kč

Hlídání dětí od 3 let s omezenou kapacitou zajištěno, objednání nutné do 30. 4. 2018,

kontakt na tel.: 731 604 204, e-mail: solcova@hospic.cz

Cena v kině: před exerciciemi

bude plošně navýšena o 200 Kč

Bohoslužby a adorace: Kostel sv. Jakuba Většího v Červeném Kostelci

Vstup volný

Osobní rezervace: IC Červený Kostelec, Havlíčkova 654

Platba semináře a stravování

tel: 498 100 657

On-line rezervace: www.ochck.cz/vella

Platba semináře a stravování

Rezervace ubytování:

tel: 491 610 300

Úhrada v ubytovacím zařízení

e-mail: sekretariat@hospic.cz

Bližší informace naleznete: www.ochck.cz

Charita
Česká republika